

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

3 päivänä syyskuuta 2008*

Yhdistetyissä asioissa C-402/05 P ja C-415/05 P,

joissa on kyse kahdesta yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, jotka on pantu vireille 17. ja 21.11.2005,

Yassin Abdullah Kadi, kotipaikka Jedda (Saudi-Arabia), edustajinaan I. Brownlie, D. Anderson, QC, ja barrister P. Saini, solicitor G. Martinin valtuuttamina, prosessi-osoite Luxemburgissa, ja

Al Barakaat International Foundation, kotipaikka Spånga (Ruotsi), edustajinaan advokat L. Silbersky ja advokat T. Olsson,

valittajina,

* Oikeudenkäyntikieliet: englanti ja ruotsi.

ja joissa valittajien vastapuolena ja muina osapuolina ovat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Bishop, E. Finnegan ja E. Karlsson,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

jota tukevat

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään J. Rodríguez Cárcomo, prosessiosoite Luxemburgissa,

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues, E. Belliard ja S. Gasri, ja

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään H. G. Sevenster ja M. de Mol,

väliintulijoina muutoksenhakuasteessa, ja

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään C. Brown, J. Enegren ja P. J. Kuijper, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

jota tukevat

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues, E. Belliard ja S. Gasri,

väliintulijana muutoksenhakuasteessa,

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehinään R. Caudwell, E. Jenkinson ja S. Behzadi-Spencer, avustajinaan C. Greenwood, QC, ja barrister A. Dashwood, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), A. Rosas ja K. Lenaerts sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann, J. Makarczyk, P. Kūris, P. Lindh, J.-C. Bonichot, T. von Danwitz ja A. Arabadjiev,

julkisasiamies: M. Poiares Maduro,
kirjaaja: hallintovirkamies J. Swedenborg,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 2.10.2007 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.1.2008 (asia C-402/05 P) ja 23.1.2008 (asia C-415/05 P) pidetyissä istunnoissa esittämät ratkaisuehdotukset,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Kadi (asia C-402/05 P) ja Al Barakaat International Foundation (jäljempänä Al Barakaat) (asia C-415/05 P) vaativat valituksissaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-315/01, Kadi vastaan neuvosto ja komissio, 21.9.2005 antaman tuomion (Kok. 2005, s. II-3649) ja asiassa T-306/01, Yusuf ja Al Barakaat International Foundation vastaan neuvosto ja komissio, 21.9.2005 antaman tuomion (Kok. 2005, s. II-3533) (jäljempänä asiassa Kadi annettu valituksenalainen tuomio, asiassa Yusuf ja Al Barakaat annettu valituksenalainen tuomio ja yhdessä valituksenalaiset tuomiot).
- 2 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi näillä tuomioilla kumoamiskanteet, jotka Kadi ja Al Barakaat olivat nostaneet tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaidaverkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden

ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27.5.2002 annetusta neuvoston asetuksesta (EY) N:o 881/2002 (EYVL L 139, s. 9; jäljempänä riidanalainen asetus) niiltä osin kuin tämä säädös koskee Kadia ja Al Barakaatia.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 San Franciscossa (Yhdysvallat) 26.6.1945 allekirjoitetun Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 1 artiklan 1 ja 3 kappaleen mukaan Yhdistyneiden Kansakuntien päämääränä on ”ylläpitää kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta” ja ”aikaansaada kansainvälistä yhteistyötä kansainvälisiä, taloudellisia, sosiaalisia, sivistyksellisiä tai humanitaarisia kysymyksiä ratkaistaessa samoin kuin kaikille rotuun, sukupuoleen, kieleen tai uskontoon katsomatta kuuluvien ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista kehitettäessä ja edistettäessä”.

4 Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 24 artiklan 1 ja 2 kappaleessa määrätään seuraavaa:

”1. Taatakseen järjestön nopean ja tehokkaan toiminnan Yhdistyneiden Kansakuntien [YK] jäsenet jättävät [Yhdistyneiden Kansakuntien] turvallisuusneuvostolle [jäljempänä turvallisuusneuvosto] ensisijaisen vastuun kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä sekä tunnustavat, että turvallisuusneuvosto täyttäänsään tästä vastuusta johtuvia velvollisuuksiaan toimii niiden nimessä.

2. Näitä velvollisuuksia täyttäessään turvallisuusneuvoston on toimittava Yhdistyneiden Kansakuntien päämäärien ja periaatteiden mukaisesti. Turvallisuusneuvostolle

näiden velvollisuuksien täyttämiseksi myönnetty erityiset valtuudet on määritelty luvuissa VI, VII, VIII ja XII.”

- 5 Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 25 artiklassa määrätään, että ”[YK:n] jäsenet sitoutuvat hyväksymään ja täyttämään turvallisuusneuvoston päätökset tämän peruskirjan mukaisesti”.
- 6 Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 39, 41 ja 48 artikla sisältyvät peruskirjan VII lukuun, jonka otsikko on ”Toimenpiteet rauhaa uhattaessa tai rikottaessa taikka hyökkäystekojen sattuessa”.
- 7 Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 39 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Turvallisuusneuvoston on todettava rauhan rikkoutumisen uhan, rauhan rikkomisen tai hyökkäyksen olemassaolo ja sen on esitettävä suosituksia tai tehtävä päätös siitä, mihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä 41 ja 42 artiklan mukaisesti kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi tai palauttamiseksi.”

- 8 Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 41 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Turvallisuusneuvosto voi päättää, mihin sellaisiin toimenpiteisiin, jotka eivät sisällä asevoiman käyttöä, on ryhdyttävä sen päätösten tehostamiseksi, ja se saattaa antaa Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenille kehotuksen soveltaa näitä toimenpiteitä. Niihin saattaa sisältyä taloudellisten suhteiden sekä rautatie-, meri-, ilma-, posti-, lennätin-, radio- ja muiden yhteyksien täydellinen tai osittainen keskeyttäminen sekä diplomaattisten suhteiden katkaiseminen.”

- 9 Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 48 artiklan 2 kappaleen mukaan turvallisuusneuvoston päätökset kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi ”on Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenen pantava täytäntöön välittömästi ja toiminnallaan niissä kysymyksen tulevilla kansainvälisissä elimissä, joissa ne ovat jäsenenä”.
- 10 Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 103 artiklassa todetaan, että ”jos Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenten peruskirjaan ja johonkin muuhun kansainväliseen sopimukseen perustuvat velvoitteet ovat ristiriidassa keskenään, on peruskirjan velvoitteilla etusija”.

Asioiden taustat

- 11 Asioiden taustat esitetään asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 10–36 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 10–41 kohdassa.
- 12 Nyt annettavaa tuomiota varten asioiden taustat voidaan tiivistää seuraavalla tavoin.
- 13 Turvallisuusneuvosto antoi 15.10.1999 päätöslauselman 1267 (1999), jossa se muun muassa tuomitsi sen, että Afganistanin alueella majoitetaan ja koulutetaan yhä terroristeja ja valmistellaan terroritekoja, toisti vakaumuksensa siitä, että kansainvälisen terrorismin poistaminen on välttämätöntä kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, ja valitteli sitä, että Taleban tarjoaa yhä turvapaikan Osama bin Ladenille ja sallii hänen ja hänen lähimpiirinsä johtaa terroristien koulutusleirien verkostoa Talebanin hallitsemalta alueelta käsin ja käyttää Afganistania kansainvälisten terroritoimien päämajana.

- 14 Tämän päätöslauselman 2 kappaleessa turvallisuusneuvosto vaati Talebania luovuttamaan Osama bin Ladenin viipymättä joko suoraan tai välillisesti sellaisen valtion toimivaltaisille viranomaisille, jossa hänet on asetettu syytteeseen, tai sellaisen valtion toimivaltaisille viranomaisille, jossa hänet pidätetään oikeudenkäyntiä varten. Tämän velvoitteen noudattamisen varmistamiseksi kyseisen päätöslauselman 4 kohdan b alakohdassa todetaan, että kaikkien valtioiden on ”jäädytettävä päätöslauselman 6 kohdan nojalla perustetun komitean yksilöimät varat ja muut taloudelliset resurssit, jotka on saatu muun muassa Talebanille kuuluvasta omaisuudesta tai omaisuudesta, jota he valvovat suoraan tai välillisesti tai jonka Talebanin suoraan tai välillisesti omistama tai valvoma yritys omistaa tai jota se valvoo; jäsenvaltioiden on myös huolehdittava, etteivät niiden kansalaiset tai niiden alueella oleskelevat muut henkilöt luovuta kyseisiä varoja ja muita taloudellisia resursseja eikä muita näin yksilöityjä varoja ja taloudellisia resursseja Talebanille eikä millekään Talebanin suoraan tai välillisesti omistamalle tai valvomalle yritykselle tai käytä niitä heidän hyväkseen, ellei pakotekomitea ole myöntänyt yksittäistapauksessa poikkeusta humanitaarisista syistä”.
- 15 Saman päätöslauselman 6 kohdassa turvallisuusneuvosto päätti perustaa väliaikaisen työjärjestyksensä 28 artiklan mukaisesti turvallisuusneuvoston komitean (jäljempänä pakotekomitea), joka muodostuu turvallisuusneuvoston kaikista jäsenistä ja jonka tehtävänä on muun muassa valvoa, että valtiot toteuttavat päätöslauselman 4 kohdassa määrätyt toimenpiteet, yksilöidä tämän päätöslauselman 4 kohdassa mainitut varat ja muut taloudelliset resurssit ja tutkia kyseisessä 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskevat poikkeushakemukset.
- 16 Koska Euroopan unionin neuvosto katsoi, että päätöslauselman 1267 (1999) täytäntöönpano edellyttää Euroopan yhteisön toimia, se antoi 15.11.1999 Talebania koskevista rajoittavista toimenpiteistä yhteisen kannan 1999/727/YUTP (EYVL L 294, s. 1).
- 17 Tämän yhteisen kannan 2 artiklassa säädetään ulkomailla olevien Talebanin varojen ja muiden rahoituslähteiden jäädyttämisestä kyseisessä päätöslauselmassa määritetyin edellytyksin.

- 18 Neuvosto antoi 14.2.2000 EY 60 ja EY 301 artiklan nojalla asetuksen (EY) N:o 337/2000 Afganistanin Talebania koskevasta lentokiellosta ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisestä (EYVL L 43, s. 1).
- 19 Turvallisuusneuvosto antoi 19.12.2000 päätöslauselman 1333 (2000), jossa muun muassa vaaditaan Talebania noudattamaan päätöslauselmaa 1267 (1999) erityisesti lopettamalla turvapaikan ja koulutuksen tarjoaminen kansainvälisille terroristeille ja heidän järjestöilleen sekä luovuttamalla Osama bin Laden toimivaltaisille viranomaisille oikeudenkäyntiä varten. Turvallisuusneuvosto päätti erityisesti vahvistaa päätöslauselmassa 1267 (1999) asetettua lentokieltoa ja varojen jäädyttämistä.
- 20 Päätöslauselman 1333 (2000) 8 kohdan c alakohdassa määrätään näin ollen muun muassa, että kaikkien valtioiden on ”jäädytettävä viipymättä Osama bin Ladenille ja niille henkilöille ja yhteisöille, jotka [pakotekomitean] määrittelemällä tavalla kuuluvat hänen lähipiiriinsä, mukaan lukien Al-Qaida-järjestö, kuuluvat varat ja muut taloudelliset resurssit ja varat, jotka on saatu Osama bin Ladenille tai hänen lähipiiriinsä kuuluville henkilöille ja yhteisöille tai heidän suoraan tai välillisesti valvomille yhteisöille kuuluvasta omaisuudesta; jäsenvaltioiden on myös huolehdittava, etteivät niiden kansalaiset tai niiden alueella oleskelevat muut henkilöt luovuta kyseisiä varoja ja muita taloudellisia resursseja tai muita varoja ja taloudellisia resursseja Osama bin Ladenille tai hänen lähipiiriinsä kuuluville henkilöille eikä millekään heidän suoraan tai välillisesti omistamalleen tai valvomalleen yhteisölle, mukaan lukien Al-Qaida-järjestö, taikka käytä niitä suoraan tai välillisesti heidän hyväkseen”.
- 21 Samassa päätöslauselman kohdassa turvallisuusneuvosto antoi pakotekomitean tehtäväksi ylläpitää valtioiden ja alueellisten järjestöjen toimittamien tietojen perusteella päivitettyä luetteloa henkilöistä ja yksiköistä, joiden kyseinen komitea katsoo kuuluvan Osama bin Ladenin lähipiiriin, al-Qaida-järjestö mukaan lukien.

22 Turvallisuusneuvosto päätti päätöslauselman 1333 (2000) 23 kohdassa, että toimenpiteitä, joista määrätään muun muassa päätöslauselman 8 kohdassa, sovelletaan 12 kuukautta, ja että se päättää tämän jälkeen, onko niitä jatkettava samoin edellytyksin.

23 Neuvosto katsoi, että kyseisen päätöslauselman täytäntöönpano edellyttää Euroopan yhteisön toimia, joten se antoi 26.2.2001 yhteisen kannan 2001/154/YUTP Talebania koskevista rajoittavista lisätoimenpiteistä ja yhteisen kannan 96/746/YUTP muuttamisesta (EYVL L 57, s. 1).

24 Yhteisen kannan 2001/154 4 artiklassa todetaan seuraavaa:

”Osama bin Ladenin sekä niiden henkilöiden ja ryhmien, jotka [pakotekomitean] määrittelemällä tavalla kuuluvat hänen lähipiiriinsä, varat ja muut rahoituksen lähteet jäädytetään. Osama bin Ladenia sekä henkilöitä ja ryhmiä, jotka [pakotekomitean] määrittelemällä tavalla kuuluvat hänen lähipiiriinsä, estetään käyttämästä varoja tai muita rahoituksen lähteitä päätöslauselmassa 1333 (2000) mainituin edellytyksin.”

25 Neuvosto antoi 6.3.2001 EY 60 ja EY 301 artiklan nojalla asetuksen (EY) N:o 467/2001 Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta ja asetuksen (EY) N:o 337/2000 kumoamisesta (EYVL L 67, s. 1).

26 Tämän asetuksen kolmannen perustelukappaleen mukaan päätöslauselmassa 1333 (2000) määrätty toimenpiteet ”kuuluvat Euroopan yhteisön perustamis- sopimuksen soveltamisalaan ja tämän vuoksi, erityisesti kilpailun vääristymisen

välttämiseksi, tarvitaan yhteisön lainsäädäntöä turvallisuusneuvoston asiaa koskevien päätösten täytäntöönpanemiseksi silloin, kun on kyse yhteisön alueesta”.

27 Asetuksen N:o 467/2001 1 artiklassa määritellään, mitä ”varoilla” ja ”varojen jäädyttämisellä” tarkoitetaan.

28 Kyseisen asetuksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäädyytetään kaikki – – pakotekomitean nimeämille ja liitteessä I luetelluille luonnollisille tai oikeushenkilöille, yhteisöille tai elimille kuuluvat varat ja muut taloudelliset resurssit.

2. Varoja tai muita taloudellisia resursseja ei saa luovuttaa suoraan tai välillisesti – – pakotekomitean nimeämille ja liitteessä I luetelluille henkilöille, yhteisöille tai elimille eikä myöskään luovuttaa näiden hyväksi.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta niihin varoihin ja taloudellisiin resursseihin, joille – – pakotekomitea on myöntänyt poikkeuksen. Nämä poikkeukset saadaan liitteessä II lueteltujen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välityksellä.”

29 Asetuksen N:o 467/2001 liitteessä I on luettelo henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joita koskevasta varojen jäädyttämisestä tämän saman asetuksen 2 artiklassa säädetään. Asetuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaan Euroopan yhteisöjen komissio valtuutetaan muuttamaan tai täydentämään liitettä I joko turvallisuusneuvoston tai pakotekomitean päätösten perusteella.

- 30 Pakotekomitea julkaisi 8.3.2001 ensimmäisen konsolidoidun luettelon henkilöistä ja yhteisöistä, joiden varat oli jäädytettävä päätöslausemien 1267 (1999) ja 1333 (2000) perusteella (ks. kyseisen komitean 8.3.2001 antama tiedonanto AFG/131 SC/7028, jäljempänä yhdistetty luettelo). Tätä luetteloa on muutettu ja täydennetty useita kertoja. Tämän jälkeen komissio on antanut asetuksen N:o 467/2001 10 artiklan nojalla useita asetuksia, joilla se on muuttanut tai täydentänyt kyseisen asetuksen liitettä I.
- 31 Pakotekomitea julkisti 17.10. ja 9.11.2001 kaksi yhdistettyyn luetteloon tekemäänsä uutta lisäystä, jotka käsittivät seuraavan henkilön ja seuraavan yhteisön nimet:
- ”Al-Qadi, Yasin (A.K.A. Kadi, Shaykh Yassin Abdullah; A.K.A. Kahdi, Yasin), Jeddah, Saudi Arabia,” ja
 - ”Barakaat International Foundation, Box 4036, Spånga, Stockholm, Sweden; Rinkebytorget 1, 04, Spånga, Sweden”.
- 32 Kadin nimi lisättiin muiden nimien ohessa tämän viimeksi mainitun asetuksen liitteessä I olevaan luetteloon neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 muuttamisesta kolmannen kerran 19.10.2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2062/2001 (EYVL L 277, s. 25).
- 33 Al Barakaatin nimi lisättiin muiden nimien ohessa kyseisen asetuksen liitteessä I olevaan luetteloon neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 muuttamisesta neljännen kerran 12.11.2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2199/2001 (EYVL L 295, s. 16).

- 34 Turvallisuusneuvosto antoi 16.1.2002 päätöslauselman 1390 (2002), joka koskee Osama bin Ladeniin, al-Qaida-järjestön ja Talebanin jäseniin sekä niitä lähellä oleviin henkilöihin, ryhmiin, yrityksiin ja yhteisöihin kohdistuvien toimenpiteiden toteuttamista. Tämän päätöslauselman 1 ja 2 kohdassa määrätään muun muassa päätöslauselman 1267 (1999) 4 kohdan b alakohdassa ja päätöslauselman 1333 (2000) 8 kohdan c alakohdassa määrättyjen toimenpiteiden, erityisesti varojen jäädyttämisen tarkastelee näitä toimenpiteitä 12 kuukauden kuluttua niiden hyväksymisestä, minkä jälkeen se joko pitää ne ennallaan tai päättää tehostaa niitä.
- 35 Koska neuvosto katsoi, että tämän viimeksi mainitun päätöslauselman täytäntöönpano edellyttää yhteisön toimia, se antoi 27.5.2002 yhteisen kannan 2002/402/YUTP Osama bin Ladeniin, al-Qaida-järjestön ja Talebanin jäseniin sekä niitä lähellä oleviin henkilöihin, ryhmiin, yrityksiin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisten kantojen 96/746/YUTP, 1999/727/YUTP, 2001/154/YUTP ja 2001/771/YUTP kumoamisesta (EYVL L 139, s. 4). Yhteisen kannan 2002/402 3 artiklassa säädetään pakotekomitean päätöslauselmien 1267 (1999) ja 1333 (2000) mukaisesti laatimassa luettelossa tarkoitettujen henkilöiden, ryhmien, yritysten ja yhteisöjen varojen, muiden rahoituksen lähteiden tai taloudellisten resurssien jäädyttämisestä.
- 36 Neuvosto antoi riidanalaisen asetuksen 27.5.2002 EY 60, EY 301 ja EY 308 artiklan nojalla.
- 37 Kyseisen asetuksen neljännen perustelukappaleen mukaan muun muassa päätöslauselmassa 1390 (2002) tarkoitetut toimenpiteet ”kuuluvat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan. Tämän vuoksi ja erityisesti kilpailun vääristymisen välttämiseksi tarvitaan yhteisön lainsäädäntöä turvallisuusneuvoston asiaa koskevien päätösten täytäntöönpanemiseksi sikäli kuin on kyse yhteisön alueesta”.
- 38 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklassa ”varat” ja ”varojen jäädyttäminen” on määritelty samalla tavoin kuin asetuksen N:o 467/2001 1 artiklassa.

39 Riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäädytetään kaikki pakotekomitean nimeämille ja liitteessä I luetelluille luonnollisille tai oikeushenkilöille, ryhmille tai yhteisöille kuuluvat tai niiden omistamat tai hallussa olevat varat ja taloudelliset resurssit.

2. Mitään varoja ei saa luovuttaa suoraan tai välillisesti pakotekomitean nimeämille ja liitteessä I luetelluille luonnollisille tai oikeushenkilöille, ryhmille tai yhteisöille eikä niiden hyväksi.

3. Mitään taloudellisia resursseja ei saa luovuttaa suoraan tai välillisesti pakotekomitean nimeämille ja liitteessä I luetelluille luonnollisille tai oikeushenkilöille, ryhmille tai yhteisöille eikä niiden hyväksi niin, että ne voisivat hankkia varoja, tavaroita tai palveluja.”

40 Riidanalaisen asetuksen liite I sisältää luettelon tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettua henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joita varojen jäädyttäminen koskee. Tämä luettelo sisältää muun muassa seuraavan yhteisön ja seuraavan henkilön nimet:

– ”Barakaat International Foundation, Box 4036, Spånga, Tukholma, Ruotsi; Rinkebytorget 1, 04, Spånga, Ruotsi”, ja

– ”Al-Qadi, Yasin (alias KADI, Shaykh Yassin Abdullah; alias KAHDI, Yasin), Jedda, Saudi-Arabia”.

- 41 Turvallisuusneuvosto hyväksyi 20.12.2002 päätöslauselman 1452 (2002), jonka tarkoituksena on edistää terrorismin vastaiseen taisteluun liittyvien veloitteiden noudattamista. Tämän päätöslauselman 1 kohdassa määrätään joistakin sellaisista poikkeuksista päätöslauselmilla 1267 (1999) ja 1390 (2002) määrättyyn varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämiseen, joita valtiot voivat soveltaa humanitaarisista syistä pakotekomitean luvalla.
- 42 Turvallisuusneuvosto hyväksyi 17.1.2003 päätöslauselman 1455 (2003), jonka tarkoituksena oli tehostaa päätöslauselman 1267 (1999) 4 kohdan b alakohdassa, päätöslauselman 1333 (2000) 8 kohdan c alakohdassa ja päätöslauselman 1390 (2002) 1 ja 2 kohdassa määrättyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoa. Päätöslauselman 1455 (2003) 2 kohdan mukaan näitä toimenpiteitä tehostetaan uudelleen 12 kuukauden kuluttua tai aiemmin, jos se on tarpeen.
- 43 Koska neuvosto katsoi, että päätöslauselman 1452 (2002) täytäntöönpano edellyttää yhteisön toimia, se antoi 27.2.2003 yhteisen kannan 2003/140/YUTP poikkeuksista yhteisellä kannalla 2002/402/YUTP määrättyihin rajoittaviin toimenpiteisiin (EYVL L 53, s. 62). Yhteisen kannan 2003/140 1 artiklassa säädetään, että pannessaan täytäntöön yhteisen kannan 2002/402/YUTP 3 artiklassa määrätyt toimenpiteet yhteisö ottaa huomioon kyseisen päätöslauselman mukaiset poikkeukset.
- 44 Neuvosto antoi 27.3.2003 asetuksen (EY) N:o 561/2003 asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämistä koskevista poikkeuksista (EUVL L 82, s. 1). Tämän asetuksen neljännessä perustelukappaleessa neuvosto toteaa, että yhteisön määrittämiä toimenpiteitä on päätöslauselman 1452 (2002) johdosta tarpeen mukauttaa.

45 Asetuksen N:o 561/2003 1 artiklan sanamuodon mukaan riidanalaista asetusta täydennetään seuraavalla artiklalla:

”2 a artikla

1. Varoihin tai taloudellisiin resursseihin ei sovelleta 2 artiklaa, jos

a) jokin liitteessä II luetelluista jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista on asianomaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön pyynnöstä vahvistanut, että kyseiset varat tai taloudelliset resurssit:

i) ovat tarpeen sellaisten perusuonteisten menojen kattamiseksi, jotka aiheutuvat muun muassa elintarvikkeiden hankinnasta, vuokrasta tai asuntolainasta, lääkkeistä ja sairaanhoidosta, veroista, vakuutusmaksuista ja julkisten palvelujen käytöstä;

ii) on tarkoitettu yksinomaan oikeudellisiin palveluihin liittyvien kohtuullisten palkkioiden maksamiseen ja näistä palveluista aiheutuneiden kulujen korvaamiseen;

iii) on tarkoitettu yksinomaan jäädytettyjen varojen tai jäädytettyjen taloudellisten resurssien tavanomaisesta säilyttämisestä tai hoidosta aiheutuvien palkkioiden tai palvelumaksujen maksamiseen; tai

iv) ovat tarpeen poikkeuksellisia menoja varten; ja

- b) pakotekomitealle on ilmoitettu mainitunlaisesta ratkaisusta; ja
- c) i) kun on kyse a alakohdan i, ii tai iii alakohdan mukaisesta ratkaisusta, pakotekomitea ei ole ilmoittanut 48 tunnin kuluessa ilmoituksen saamisesta vastustavansa ratkaisua; tai
- ii) kun on kyse a alakohdan iv alakohdan mukaisesta ratkaisusta, komitea on hyväksynyt ratkaisun.

2. Henkilöiden, jotka haluavat käyttää hyväkseen 1 kohdassa olevia säännöksiä, on esitettävä pyyntönsä asianomaiselle jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on mainittu liitteen II luettelossa.

Liitteen II luettelossa mainitun toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä kirjallisesti sekä pyynnön esittäneelle henkilölle että muille henkilöille, elimille tai yhteisöille, joita asian tiedetään suoraan koskevan, onko pyyntöön suostuttu.

Toimivaltaisen viranomaisen on myös ilmoitettava muille jäsenvaltioille, onko kyseistä poikkeusta koskevaan pyyntöön suostuttu.

3. Varoihin, jotka vapautetaan ja siirretään yhteisössä menojen kattamiseksi tai tunnustetaan tämän artiklan nojalla, ei kohdisteta muita 2 artiklan mukaisia rajoittavia toimenpiteitä.

--”

Kanteet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalaiset tuomiot

- 46 Kadi ja Al Barakaat nostivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon toimitetuilla kannekirjelmillä kanteet, joissa vaadittiin asetuksen N:o 467/2001 kumoamista sekä ensin mainitun osalta asetuksen N:o 2062/2001 kumoamista ja toiseksi mainitun osalta asetuksen N:o 2199/2001 kumoamista niiltä osin kuin nämä asetukset koskevat Kadia ja Al Barakaatia. Kantajat muuttivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyn oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa vaatimuksiaan ja perusteitaan siten, että ne koskivat siitä lähtien riidanalaista asetusta niiltä osin kuin se koskee kantajia.
- 47 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan antamilla määräyksillä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan ensimmäisessä oikeusasteessa vastaajina olleiden vaatimuksia.
- 48 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisissa tuomioissa aluksi, että oli katsottava, että molemmat käsiteltävänä olevat kanteet oli tästä lähtien suunnattu ainoastaan neuvostoa vastaan, jota tukivat komissio ja Yhdistynyt kuningaskunta, ja että kanteiden ainoana kohteena on riidanalaisen asetuksen kumoaminen niiltä osin kuin se koskee molempia kantajia (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 58 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 77 kohta).
- 49 Kadi esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa esittämiensä vaatimusten tueksi kolme kumoamisperustetta, jotka koskivat lähinnä sitä, että hänen perusoikeuksiaan oli loukattu. Ensimmäinen kanneperuste koski sitä, että oikeutta tulla kuulluksi oli loukattu, toinen sitä, että omistusoikeutta ja

suhteellisuusperiaatetta oli loukattu, ja kolmas sitä, että oikeutta tehokkaaseen tuomioistuINVALVONTAAN oli loukattu.

- 50 Al Barakaat puolestaan vetosi vaatimustensa tueksi kolmeen kumoamisperusteeseen, joista ensimmäinen koski sitä, että neuvostolla ei ollut toimivaltaa antaa riidanalaisista asetusta, toinen sitä, että EY 249 artiklaa oli rikottu, ja kolmas sitä, että Al Barakaatin perusoikeuksia oli loukattu.

Neuvoston toimivalta antaa riidanalainen asetus

- 51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkasteli valituksenalaisissa tuomioissa ensimmäiseksi sitä, oliko neuvostolla toimivalta antaa riidanalainen asetus oikeusperustanaan EY 60, EY 301 ja EY 308 artikla, katsottuaan asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa, että kyseessä oli kanneperuste, joka koskee kysymystä, joka kuuluu oikeusjärjestyksen perusteisiin ja jonka yhteisöjen tuomioistuimet voivat näin ollen tutkia viran puolesta.
- 52 Asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetussa valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi alustavasti kantajien väitteen, joka koski asetuksen N:o 467/2001 oikeusperustan väitettyä puuttumista.
- 53 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nimittäin totesi kyseisen tuomion 107 kohdassa, että tällainen menettelytapa on asianmukainen huolimatta siitä, että tämä väite oli jäänyt vaille kohdetta sen vuoksi, että kyseinen asetus kumottiin riidanalaisella asetuksella, koska se katsoi, että ne syyt, joiden perusteella nämä väitteet hylättiin, kuuluvat tämän viimeksi mainitun asetuksen, josta kumoamiskanteessa oli vastedes yksinomaan kyse, oikeusperustan tutkimiseen sovelletun päättelyn lähtökohtiin.

- 54 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi ensimmäiseksi asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 112–116 kohdassa väitteen siitä, että kyseessä olevat toimenpiteet kohdistuivat henkilöihin, vieläpä jäsenvaltion kansalaisiin, vaikka EY 60 ja EY 301 artiklassa annetaan neuvostolle oikeus toteuttaa toimenpiteitä ainoastaan kolmansia maita kohtaan.
- 55 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kyseisen tuomion 115 kohdassa, että samalla tavoin kuin taloudelliset ja rahoitukselliset pakotteet voivat laillisesti kohdistua erityisesti pikemminkin kolmannen maan johtajiin kuin tähän maahan sellaisenaan, ne on voitava myös kohdistaa näitä johtajia lähellä oleviin tai näiden johtajien suoraan tai välillisesti valvomiin henkilöihin ja yhteisöihin heidän oleskelupaikastaan riippumatta.
- 56 Kyseisen tuomion 116 kohdassa todetaan, että tämä tulkinta, joka ei ole EY 60 ja EY 301 artiklan vastainen, on perusteltu tehokkuusnäkökohdilla ja humanitaarisilla syillä.
- 57 Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 117–121 kohdassa väitteen siitä, että kyseessä olevien toimenpiteiden tarkoituksena ei ollut keskeyttää taloudellisia suhteita kolmannen maan kanssa taikka vähentää niitä vaan taistella kansainvälistä terrorismia ja erityisesti Osama bin Ladenia vastaan.
- 58 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi mainitun tuomion 122 ja 123 kohdassa väitteen siitä, että kyseiset toimenpiteet olivat joka tapauksessa suhteettomia EY 60 ja EY 301 artiklassa tavoiteltuun tavoitteeseen nähden.
- 59 Siltä osin kuin seuraavaksi oli kyse väitteistä, jotka koskevat riidanalaisen asetuksen oikeusperustaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi ensimmäiseksi, että kuten neuvosto ja komissio väittivät, EY 60 ja EY 301 artikla eivät yksinään muodosta

riidanalaisen asetuksen antamiseksi riittävää oikeusperustaa (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 92–97 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 128–133 kohta).

- 60 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi erityisesti, että kyseisellä asetuksella oli tarkoitus saattaa voimaan uudentyyppisiä ”älykkäitä pakotteita” (”smart sanctions”), joille on ominaista se, ettei niillä ole mitään yhteyttä kolmannen maan alueeseen tai sitä johtavaan hallintoon, koska Taleban-hallinnon romahtamisen jälkeen kyseessä olevat toimenpiteet, kuten ne, joista määrätään päätöslauselmassa 1390 (2002), kohdistettiin suoraan Osama bin Ladeniin, al-Qaida-verkostoon ja niiden lähipiiriin kuuluviin henkilöihin ja yhteisöihin.
- 61 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi EY 60 ja EY 301 artiklan sanamuodon ja erityisesti niissä olevat ilmaiset ”suhteessa niihin kolmansiin maihin, joita asia koskee” ja ”yhden tai useamman kolmannen maan kanssa” huomioon ottaen, että näitä artikloja ei voida käyttää perustana määrättäessä tällaisia uudentyyppisiä pakotteita. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan näissä artikloissa mahdollistetaan nimittäin vain sellaisten toimenpiteiden toteuttaminen kolmatta maata vastaan, joilla voidaan kattaa tällaisen maan johtajat ja näiden johtajien lähipiiriin kuuluvat tai heidän suoraan tai välillisesti valvomansa henkilöt ja yhteisöt. Kun tällaisten toimenpiteiden kohteena oleva hallinto on syrjäytetty, näiden henkilöiden tai yhteisöjen ja kolmannen maan välillä ei kuitenkaan ole enää riittävää yhteyttä.
- 62 Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että neuvosto oli katsonut perustellusti, ettei EY 308 artikla yksinään ole riidanalaisen asetuksen antamisen kannalta riittävä oikeusperusta (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 98–121 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 134–157 kohta).
- 63 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että kansainvälisen terrorismin vastaista taistelua ja erityisesti taloudellisten ja rahoituksellisten pakotteiden, kuten varojen jäädyttämisen, määräämistä sellaisia henkilöitä ja yhteisöjä vastaan, joita epäillään terrorismin rahoittamisesta, ei voida yhdistää mihinkään yhteisölle

EY 2 ja EY 3 artiklassa nimenomaisesti määrytyistä tavoitteista (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 116 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 152 kohta).

- 64 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan riidanalaisessa asetuksessa säädetyt toimenpiteet eivät nimittäin voi olla sallittuja yhteisen kauppapolitiikan luomista koskevan tavoitteen (EY 3 artiklan 1 kohdan b alakohta) perusteella, koska sen käsiteltäviksi saatettujen asioiden kaltaisessa asiayhteydessä ei ole kyse yhteisön kauppasuhteista kolmannen maan kanssa. Myöskään sellaista tavoitetta ei voida hyväksyä, jonka mukaan on luotava järjestelmä, jolla taataan, ettei kilpailu sisämarkkinoilla vääristy (EY 3 artiklan 1 kohdan g alakohta), koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei sille esitettyjen arviointiseikkojen perusteella voinut missään tapauksessa katsoa, että kyseisellä asetuksella pyrittäisiin tosiasiallisesti torjumaan pääomien vapaan liikkuvuuden rajoittamista tai kilpailun huomattavaa vääristymistä koskeva vaara.
- 65 Kolmanneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että neuvostolla oli kuitenkin toimivalta antaa yhteisesti EY 60, EY 301 ja EY 308 artiklan perusteella riidanalainen asetus, jolla pannaan yhteisössä täytäntöön yhteisessä kannassa 2002/402 määrytyt taloudelliset ja rahoitukselliset pakotteet (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 135 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 170 kohta).
- 66 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että oli otettava huomioon Maastrichtin sopimuksella nimenomaisesti luotu yhteys EY 60 ja EY 301 artiklaan perustuvien talouspakotteita koskevien yhteisön toimien ja unionisopimuksen ulkosuhteita koskevien tavoitteiden välille (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 123 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 159 kohta).
- 67 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan EY 60 ja EY 301 artikla ovat aivan erityisiä EY:n perustamissopimuksen määräyksiä, koska niissä määrätään nimenomaisesti, että yhteisön toimi saattaa olla tarpeen, ei jonkin EY:n perustamissopimuksessa vahvistetun yhteisön tavoitteen toteuttamiseksi vaan tietyn Euroopan

unionille EU 2 artiklassa nimenomaisesti asetetun tavoitteen eli yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (jäljempänä YUTP) toimeenpanon toteuttamiseksi (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 124 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 160 kohta).

68 EY 60 ja EY 301 artiklan yhteydessä yhteisön toimi on näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan todellisuudessa unionin toimi, joka on pantu täytäntöön yhteisön pilarin perusteella sen jälkeen, kun neuvosto on hyväksynyt YUTP:n nojalla yhteisen kannan tai yhteisen toiminnan (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 125 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 161 kohta).

EY 249 artiklan noudattaminen

69 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkasteli asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetussa valituksenalaisessa tuomiossa seuraavaksi kanneperustetta, johon vedottiin vain tähän kyseiseen tuomioon johtaneessa asiassa ja joka perustui siihen, että koska riidanalaisella asetuksella loukataan välittömästi yksityisten oikeussubjektien oikeuksia ja määrätään yksilökohtaisia pakotteita, se ei ole yleisesti sovellettava ja se on näin ollen EY 249 artiklan vastainen. Näin ollen tätä asetusta ei tulisi pitää asetuksena vaan yksittäistapauksia koskevien päätösten joukkona.

70 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän kanneperusteen kyseisen tuomion 184–188 kohdassa.

71 Se totesi kyseisen tuomion 186 kohdassa, että riidanalainen asetus on kiistatta yleisesti sovellettava EY 249 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettulla tavalla, koska siinä kielletään kaikkia luovuttamasta varoja tai taloudellisia resursseja tietyille henkilöille.

72 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi, että se seikka, että nämä henkilöt on mainittu nimeltä tämän asetuksen liitteessä I siten, että asetus koskee heitä suoraan ja erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, ei vaikuta mitenkään tämän erga omnes sovellettavan kiellon yleisyyteen, mikä ilmenee erityisesti saman asetuksen 11 artiklasta.

Tiettyjen perusoikeuksien kunnioittaminen

73 Siltä osin kuin lopuksi on kyse molemmissa asioissa esitetystä kanneperusteista, joiden mukaan kantajien perusoikeuksia on loukattu, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tarpeelliseksi tutkia aluksi Yhdistyneiden Kansakuntien luoman kansainvälisen oikeusjärjestyksen ja kansallisten oikeusjärjestysten tai yhteisön oikeusjärjestyksen välistä suhdetta sekä sitä, missä määrin yhteisön ja jäsenvaltioiden toimivalta on sidoksissa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla hyväksytyihin turvallisuusneuvoston päätöslauselmiin. Sen mukaan näiden seikkojen tutkiminen vaikuttaa nimittäin siihen, miten laajaa laillisuusvalvontaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on harjoitettava erityisesti perusoikeuksien kunnioittamisen suhteen sellaisten yhteisön toimien osalta, joilla pannaan täytäntöön tällaisia päätöslausemia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan sen on lausuttava näistä loukkauksista vain siltä osin kuin on todettava, että niiden perusoikeuksien väitetyt loukkaukset, joihin on vedottu, kuuluvat sen harjoittaman tuomioistuINVALVONNAN alaan ja että ne voivat aiheuttaa riidanalaisen asetuksen kumoamisen (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 178–180 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 228–230 kohta).

74 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkasteli ensimmäiseksi Yhdistyneiden Kansakuntien luoman kansainvälisen oikeusjärjestyksen ja kansallisten oikeusjärjestysten tai yhteisön oikeusjärjestyksen välistä suhdetta ja totesi, että kansainvälisen oikeuden näkökulmasta jäsenvaltioiden on YK:n jäsenenä noudatettava Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 103 artiklassa vahvistettua periaatetta, jonka mukaan niiden Yhdistyneiden Kansakuntien ”peruskirjaan perustuvilla velvoitteilla” on etusija, mikä merkitsee muun muassa, että tämän peruskirjan 25 artiklassa vahvistetulla velvollisuudella täyttää turvallisuusneuvoston päätökset on etusija kaikissa muissa kansainvälisissä sopimuksissa asetettuihin sellaisiin velvoitteisiin nähden, joihin jäsenvaltiot ovat sitoutuneet (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 181–184 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 231–234 kohta).

- 75 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan EY:n perustamissopimuksella ei ole vaikutusta tähän jäsenvaltioiden velvollisuuteen kunnioittaa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaan perustuvien velvoitteiden etusijan periaatetta, koska kyse on velvollisuudesta, joka johtuu ennen EY:n perustamissopimukseen liittymistä tehdystä sopimuksesta ja johon sovelletaan näin ollen EY 307 artiklan määräyksiä. Lisäksi EY 297 artiklan tarkoituksena on varmistaa se, että kyseistä periaatetta noudatetaan (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 185–188 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 235–238 kohta).
- 76 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli tämän perusteella, että turvallisuusneuvoston Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla hyväksymillä päätöslauselmilla on sitova vaikutus jäsenvaltioihin, joiden on tässä ominaisuudessaan ryhdyttävä kaikkiin näiden päätöslauselmien täytäntöönpanemiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin ja joilla on mahdollisuus ja jopa velvollisuus jättää soveltamatta sellaisia yhteisön oikeuden säännöksiä – vaikka ne olisivatkin primaarioikeuden määräyksiä tai yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita – jotka estävät niille Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa asetettujen velvoitteiden täytäntöönpanon (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 189 ja 190 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 239 ja 240 kohta).
- 77 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuitenkin katsoi, että kyseisten päätöslauselmien sitova vaikutus, joka johtuu kansainvälisen oikeuden velvoitteesta, ei koske yhteisöä, koska Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirja ei sido sitä sellaisenaan, sillä yhteisö ei ole YK:n jäsen eikä turvallisuusneuvoston päätöslauselmien adressaatti eikä kansainvälisessä oikeudessa tarkoitettulla tavalla jäsenvaltioidensa oikeuksien ja velvoitteiden sijaantulija (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 192 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 242 kohta).
- 78 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan tällainen sitova vaikutus koskee sitä vastoin yhteisöä yhteisön oikeuden nojalla (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 193 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 243 kohta).
- 79 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi analogisesti muun muassa yhdistetyissä asioissa 21/72–24/72, International Fruit Company ym., 12.12.1972 annetun tuomion (Kok. 1972, s. 1219) 18 kohtaan ja totesi, että aina kun yhteisö EY:n perustamissopimuksen nojalla vastaa aikaisemmin jäsenvaltioille kuuluneesta

toimivallasta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan soveltamisalalla, kyseisen peruskirjan määräykset ovat yhteisöä sitovia (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 203 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 253 kohta).

80 Viimeksi mainittujen tuomioiden seuraavissa kohdissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien päätteli edellä esitetyn perusteella yhtäältä, ettei yhteisö voi laiminlyödä jäsenvaltioille Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa asetettuja velvoitteita eikä estää niiden täyttämistä, ja toisaalta, että yhteisö on perustamissopimuksensa nojalla velvollinen antamaan toimivaltaansa käyttäen kaikki tarpeelliset säännökset, jotta sen jäsenvaltiot voivat noudattaa näitä velvoitteitaan.

81 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oli näin ollen seuraavaksi määriteltävä sille kuuluvan sellaisen laillisuusvalvonnan laajuus, muun muassa perusoikeuksien kannalta, joka koskee riidanalaisen asetuksen kaltaisia yhteisön toimia, joilla pannaan täytäntöön Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselmia, se muistutti aluksi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 209 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 260 kohdassa, että oikeuskäytännön mukaan Euroopan yhteisö on oikeusyhteisö, koska sekä sen jäsenvaltiot että sen toimielimet ovat sellaisen valvonnan alaisia, jonka kohteena on niiden toteuttamien toimenpiteiden yhteensopivuus perustuslakia vastaavan asiakirjan eli EY:n perustamissopimuksen kanssa, ja perustamissopimuksessa on luotu täysin kattava oikeussuojateiden ja menettelyjen järjestelmä, jonka tarkoituksena on antaa toimielinten toimenpiteisiin kohdistuva laillisuusvalvonta yhteisöjen tuomioistuimen tehtäväksi.

82 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuitenkin katsoi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 212 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 263 kohdassa, että sen käsiteltäviksi saatetuissa asioissa oli kyse siitä, asetetaanko yleisessä kansainvälisessä oikeudessa tai EY:n perustamissopimuksessa itsessään rakenteellisia rajoituksia kyseiselle tuomioistuimivalvonnalle.

83 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 213 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 264 kohdassa, että yhteisen kannan 2002/402 valossa annettu riidanalainen asetus merkitsee yhteisön jäsenvaltioille YK:n jäsenenä asetetun

sellaisen velvoitteen täytäntöönpanoa yhteisön tasolla, joka koskee Osama bin Ladeniin, al-Qaida-järjestön ja Talebanin jäseniin sekä niitä lähellä oleviin henkilöihin, ryhmiin, yrityksiin ja yhteisöihin kohdistuvien sellaisten pakotteiden panemista täytäntöön tarvittaessa yhteisön toimella, joista on päätetty useilla Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla annetuilla turvallisuusneuvoston päätöslauselmilla ja joita on myöhemmin vahvistettu tällaisilla päätöslauselmilla.

- 84 Tässä yhteydessä yhteisö toimi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan sellaisen sidotun toimivallan puitteissa, jonka käyttämisen yhteydessä sillä ei ole lainkaan itsenäistä harkintavaltaa, joten yhteisö ei erityisesti voinut muuttaa kyseisten päätöslauselmien sisältöä suoraan tai ottaa käyttöön menetelmää, jonka avulla tällainen muutos voitaisiin tehdä (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 214 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 265 kohta).
- 85 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tämän perusteella, että se, että kantajat riitauttivat riidanalaisen asetuksen laillisuuden, merkitsee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkii välillisesti tai liitännäisesti kyseisellä asetuksella täytäntöön pantujen päätöslauselmien laillisuuden yhteisön oikeusjärjestyksessä suojattujen perusoikeuksien kaltaisten oikeuksien kannalta (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 215 ja 216 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 266 ja 267 kohta).
- 86 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 217–225 kohdassa, joiden sanamuoto on sama kuin asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 268–276 kohdan sanamuoto, seuraavaa:

”217 Toimielimet ja Yhdistynyt kuningaskunta vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kieltäytymään periaatteessa kokonaan tällaisesta toimivallasta valvoa välillisesti sellaisia päätöslauselmia, jotka yhteisön jäsenvaltioita velvoittavan kansainvälisen oikeuden säännöksinä velvoittavat sitä samoin kuin kaikkia yhteisön toimielimiä. Nämä osapuolet katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valvonnan on rajoituttava yhtäältä sen tarkastamiseen, noudatetaanko käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisön

toimielimiä koskevia muoto-, menettely- ja toimivaltamääräyksiä, ja toisaalta sen tarkastamiseen, ovatko kyseessä olevat yhteisön toimenpiteet asianmukaisia ja suhteellisuusperiaatteen mukaisia suhteessa niillä täytäntöön pantaviin turvallisuusneuvoston päätöslauselmiin.

- 218 On myönnettävä, että tällainen toimivallan rajausta on edellä mainittujen periaatteiden välitön seuraus, kun tutkitaan Yhdistyneiden Kansakuntien luoman kansainvälisen oikeusjärjestyksen ja yhteisön oikeusjärjestyksen välistä suhdetta.
- 219 Kuten edellä todetaan, kyseessä olevat turvallisuusneuvoston päätöslauselmat on annettu Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla. Tässä yhteydessä sen määrittäminen, mikä uhkaa kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta ja mitkä toimenpiteet ovat tarpeen niiden ylläpitämiseksi tai palauttamiseksi, on yksinomaan turvallisuusneuvoston vastuulla ja jää sellaisenaan kansallisten ja yhteisön viranomaisten ja tuomioistuinten toimivallan ulkopuolelle, ainoana poikkeuksenaan kyseisen peruskirjan 51 artiklassa tarkoitettu luonnollinen oikeus erilliseen tai yhteiseen puolustautumiseen.
- 220 Kun turvallisuusneuvosto toimiessaan Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla pakotekomiteansa välityksellä päättää, että tiettyjen henkilöiden tai yhteisöjen varat on jäädytettävä, sen päätös velvoittaa kaikkia Yhdistyneiden Kansakuntien jäseniä peruskirjan 48 artiklan mukaisesti.
- 221 Kun otetaan huomioon edellä 193–204 kohdassa esitetyt seikat, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivaltaa valvoa välillisesti tällaisen päätöksen laillisuutta yhteisön oikeusjärjestyksessä vahvistettujen perusoikeuksien suojan tason valossa ei voida näin ollen perustella kansainvälisen oikeuden eikä yhteisön oikeuden perusteella.

- 222 Ensinnäkin tällainen toimivalta olisi yhteensopimaton jäsenvaltioille Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa ja erityisesti sen 25, 48 ja 103 artiklassa asetettujen velvoitteiden sekä [Wienissä 23.5.1969 tehdyn] valtiosopimusoi-keutta koskevan Wienin yleissopimuksen 27 artiklan kanssa.
- 223 Toiseksi tällainen toimivalta olisi sekä EY:n perustamissopimuksen määräys-ten, erityisesti EY 5, EY 10 ja EY 297 artiklan ja EY 307 artiklan ensimmäisen kohdan, että EU:sta tehdyn sopimuksen määräysten, erityisesti EU 5 artiklan, jonka mukaan yhteisöjen tuomioistuimet käyttävät toimivaltuuksiaan EY:n ja EU:sta tehdyn sopimuksen määräyksissä määrätyn edellytyksin ja niissä määrätystä tarkoituksessa, vastainen. Se olisi lisäksi yhteensopimaton sen periaatteen kanssa, jonka mukaan yhteisön ja näin ollen ensimmäisen oikeus-asteen tuomioistuimen toimivaltaa on käytettävä kansainvälisen oikeuden mukaisesti ([asia C-286/90,] Poulsen ja Diva Navigation, [tuomio 24.11.1992, Kok. 1992, s. I-6019,] 9 kohta ja [asia C-162/96,] Racke, [tuomio 16.6.1998, Kok. 1998, s. I-3655,] 45 kohta).
- 224 On lisättävä, että erityisesti EY 307 artiklan ja Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 103 artiklan valossa vetoamisella yhteisön oikeusjärjestyksessä suojattujen perusoikeuksien loukkauksiin tai tämän oikeusjärjestyksen peri-aatteisiin ei voi olla vaikutusta turvallisuusneuvoston päätöslauselman päte-vyyteen tai sen oikeusvaikutukseen yhteisön alueella (ks. analogisesti asia 11/70, Internationale Handelsgesellschaft, tuomio 17.12.1970, Kok. 1970, s. 1125, Kok. Ep. I, s. 501, 3 kohta; asia 234/85, Keller, tuomio 8.10.1986, Kok. 1986, s. 2897, 7 kohta ja yhdistetyt asiat 97/87–99/87, Dow Chemical Ibérica ym. v. komissio, tuomio 17.10.1989, Kok. 1989, s. 3165, Kok. Ep. X, s. 179, 38 kohta).
- 225 Näin ollen on katsottava, että kyseiset turvallisuusneuvoston päätöslauselmat eivät lähtökohtaisesti kuulu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valvonnan piiriin ja että tällä tuomioistuimella ei ole toimivaltaa kyseen-alaistaa, edes välillisesti, niiden laillisuutta yhteisön oikeuden valossa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on päinvastoin mahdollisuuksiensa mukaan tulkittava ja sovellettava yhteisön oikeutta siten, että se olisi sopusoinnussa jäsenvaltioille Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa asetet-tujen velvoitteiden kanssa.”

87 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 226 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 277 kohdassa, että sillä oli kuitenkin toimivalta valvoa välillisesti kyseisten turvallisuusneuvoston päätöslauselmien laillisuutta jus cogensin kannalta, jolla tarkoitetaan kansainvälisen oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvia sääntöjä, jotka velvoittavat kaikkia kansainvälisen oikeuden oikeussubjekteja, mukaan lukien YK:n elimet, ja joista ei ole mahdollista poiketa.

88 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 227–231 kohdassa, joiden sanamuoto on sama kuin asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 278–282 kohdan sanamuoto, seuraavaa:

”227 Tältä osin on todettava, että valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen, jolla kodifoidaan kansainvälisen tapaoikeuden säännöt (ja jonka 5 artiklassa määrätään, että sitä sovelletaan ’jokaiseen kansainvälisen järjestön perusasiakirjana olevaan valtiosopimukseen sekä valtiosopimukseen, joka on hyväksytty kansainvälisessä järjestössä’), 53 artiklassa määrätään, että valtiosopimus on mitätön, jos se sen tekemisen aikana on ristiriidassa yleisen kansainvälisen oikeuden ehdottoman normin (jus cogens) kanssa, jolla tarkoitetaan ’kansainvälisen valtioyhteisön kokonaisuudessaan hyväksymää ja tunnustamaa normia, josta poikkeaminen ei ole sallittu ja jota voidaan muuttaa vain myöhemmällä samanluonteisella yleisen kansainvälisen oikeuden normilla’. Samoin Wienin yleissopimuksen 64 artiklassa määrätään, että ’yleisen kansainvälisen oikeuden uuden ehdottoman normin syntyessä jokainen olemassa oleva valtiosopimus, joka on ristiriidassa tämän normin kanssa, tulee mitättömäksi ja päättyy’.

228 Lisäksi itse Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa lähdetään liikkeelle kansainvälisen oikeuden pakottavien periaatteiden olemassaolosta ja erityisesti ihmisyksilön perusoikeuksien suojelusta. Peruskirjan johdanto-osassa Yhdistyneiden Kansakuntien kansat toteavat, että heidän vakaana tahtonaan on ’uudelleen vakuuttaa uskova[nsa] ihmisen perusoikeuksiin, ihmisyksilön arvoon ja merkitykseen’. Peruskirjan ensimmäisestä luvusta, jonka otsikkona on ’Päämäärät ja periaatteet’, ilmenee lisäksi, että Yhdistyneiden Kansakuntien päämääränä on muun muassa kehittää ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista.

- 229 Nämä periaatteet velvoittavat sekä YK:n jäseniä että sen elimiä. Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 24 artiklan 2 kappaleen mukaan velvollisuuksiin, jotka johtuvat siitä, että sillä on ensisijainen vastuu kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä, täyttäessään turvallisuusneuvoston on toimitettava 'Yhdistyneiden Kansakuntien päämäärien ja periaatteiden mukaisesti'. Turvallisuusneuvostolle tämän vastuun kantamiseksi myönnettyä pakotetoinnivaltaa on näin ollen käytettävä kansainvälisen oikeuden ja erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien päämäärien ja periaatteiden mukaisesti.
- 230 Kansainvälisen oikeuden perusteella voidaan näin ollen todeta, että turvallisuusneuvoston päätöslauselmien sitovuuden periaatteella on rajansa: päätöslauselmissa on noudatettava yleisen kansainvälisen oikeuden perusteisiin kuuluvia pakottavia säännöksiä (jus cogens). Jos näin ei olisi – vaikkakin tämä on hyvin epätodennäköistä – päätöslauselmat eivät sitoisi YK:n jäseniä eivätkä näin ollen yhteisöä.
- 231 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harjoittama välillinen tuomioistuINVALVONTA sellaisesta yhteisön toimesta nostetun kumoamiskanteen yhteydessä, joka on ilman minkäänlaisen harkintavallan käyttöä annettu turvallisuusneuvoston päätöslauselman täytäntöönpanemiseksi, voi näin ollen erittäin poikkeuksellisesti ulottua sen tarkastamiseen, onko noudatettu jus cogensiin kuuluvia kansainvälisen oikeuden ylemmäntasoisia sääntöjä ja erityisesti ihmisoikeuksien yleiseen suojaamiseen tähtääviä pakottavia normeja, joista jäsenvaltiot tai YK:n elimet eivät voi poiketa, sillä ne ovat 'kansainvälisen tapaoikeuden rikkomattomia periaatteita' (kansainvälisen tuomioistuimen 8.7.1996 antama neuvoa-antava lausunto, ydinaseilla uhkaamisen tai niiden käytön laillisuus, Kok. 1996, s. 226, 79 kohta; ks. myös vastaavasti [asia C-84/95, Bosphorus, tuomio 30.7.1996, Kok. 1996, s. I-3953,] julkisasiamies Jacobsin ratkaisuehdotus[ksen] – – 65 kohta).”
- 89 Siltä osin kuin erityisesti on kyse ensimmäiseksi väitteestä, jonka mukaan omaisuusuojoa koskevaa perusoikeutta oli loukattu, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 237 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 288 kohdassa, että oli

arvioitava, loukataanko riidanalaisessa asetuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 561/2003, ja välillisesti turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa, jotka pannaan täytäntöön näillä asetuksilla, määrättyllä varojen jäädyttämisellä kantajan perusoikeuksia.

- 90 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 238 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 289 kohdassa, ettei näin ole jus cogensiin kuuluvan ihmisyksilön perusoikeuksien yleisen suojaamisen standardin valossa.
- 91 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 239 ja 240 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 290 ja 291 kohdassa, että poikkeukset, jotka kohdistuvat varojen jäädyttämistä koskevaan velvollisuuteen, josta riidanalaisessa asetuksessa säädetään siihen asetuksella N:o 561/2003, jolla pannaan täytäntöön päätöslauselma 1452 (2002), tehtyjen muutosten seurauksena, osoittavat, ettei tämän toimenpiteen tarkoituksena ole kohdella yhdistettyyn luetteloon merkittyjä henkilöitä epäinhimillisesti tai alentavasti, eikä siitä myöskään seuraa tällaista kohtelua.
- 92 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 243–251 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 294–302 kohdassa, että varojen jäädyttäminen ei muodosta asianomaisten henkilöiden omistusoikeuteen kohdistuvaa mielivaltaista, epätarkoituksenmukaista tai kohtuutonta uhkaa, eikä sen voida näin ollen katsoa olevan jus cogensin vastainen, kun otetaan huomioon seuraavat seikat:
- kyseessä olevien toimenpiteiden tavoite on kansainväliselle yhteisölle perustavanlaatuinen yleisen edun mukainen tavoite eli kansainvälisen terrorismin vastainen taistelu, ja YK voi oikeutetusti ryhtyä suojaaviin toimenpiteisiin terroristijärjestöjen toimintaa vastaan

- varojen jäädyttäminen on säilyttävä toimenpide, joka toisin kuin takavarikointi, ei loukkaa asianomaisten henkilöiden rahavaroja koskevan omistusoikeuden ydinsisältöä vaan ainoastaan rajoittaa kyseisten varojen käyttöä

- turvallisuusneuvoston kyseessä olevissa päätöslauselmissa määrätään yleisen pakotejärjestelmän tarkistamisesta tietyin väliajoin

- näissä määräyksissä määrätään menettelystä, jonka avulla asianomaiset henkilöt voivat milloin hyvänsä saattaa asiansa pakotekomitean tarkastettavaksi sen jäsenvaltion avulla, jonka kansalaisia he ovat tai jossa he asuvat.

93 Siltä osin kuin toiseksi on kyse väitteestä, jonka mukaan oikeutta tulla kuulluksi ja erityisesti yhtäältä kantajien väitettyä oikeutta siihen, että yhteisön toimielimet olisivat kuulleet niitä ennen riidanalaisen asetuksen antamista, on loukattu, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 258 kohdassa, jota mutatis mutandis vastaa asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun tuomion 328 kohta, seuraavaa:

”Kuten edellä esitetyistä Yhdistyneiden Kansakuntien luoman kansainvälisen oikeusjärjestyksen ja yhteisön oikeusjärjestyksen välistä suhdetta koskevista alustavista huomioista ilmenee, käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisön toimielinten oli pantava täytäntöön yhteisön oikeusjärjestyksessä sellaiset turvallisuusneuvoston päätöslauselmat ja pakotekomitean päätökset, joissa niille ei konkreettisen täytäntöönpanon vaiheessa annettu minkäänlaista toimivaltaa määrätä yhteisön tasolla minkäänlaisesta yksittäisten tapausten tutkinta- tai tarkastusjärjestelmästä, koska turvallisuusneuvosto ja pakotekomitea vastasivat täysimääräisesti sekä kyseisten toimenpiteiden sisällöstä että tarkastusjärjestelmistä (ks. –– 262 kohta ja sitä seuraavat kohdat). Tämän vuoksi yhteisön toimielimillä ei ollut minkäänlaista tutkintatoimivaltaa, minkäänlaista mahdollisuutta tarkistaa turvallisuusneuvoston ja pakotekomitean toteamia tosiseikkoja, minkäänlaista harkintavaltaa näiden seikkojen suhteen eikä minkäänlaista harkintavaltaa sen suhteen, oliko pakotteiden määrääminen kantajaa

kohtaan tarkoituksenmukaista. Yhteisön oikeuden periaatetta, joka koskee oikeutta tulla kuulluksi, ei voida soveltaa tällaisissa olosuhteissa, joissa asianomaisen henkilön kuuleminen ei voi missään tapauksessa johtaa siihen, että toimielin muuttaisi kantaansa.”

- 94 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tämän perusteella asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 259 kohdassa, ettei neuvoston tarvinnut riidanalaisen asetuksen antamisen ja täytäntöönpanon yhteydessä kuulla kantajaa siitä, että hänen nimensä pidettiin niiden henkilöiden ja yhteisöjen luettelossa, joita pakotteet koskivat, ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 329 kohdassa, ettei neuvostolla ollut velvollisuutta kuulla kantajia ennen riidanalaisen asetuksen antamista.
- 95 Siltä osin kuin toisaalta oli kyse kantajien väitetystä oikeudesta siihen, että pakotekomitea kuulee niitä siinä yhteydessä, kun kantajat lisättiin yhdistettyyn luetteloon, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 261 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 306 kohdassa, ettei kyseisissä turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa määrätä tällaisesta oikeudesta.
- 96 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 307 kohdassa, että missään kansainvälisen oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvassa pakottavassa normissa ei edellytetä asianomaisten henkilöiden kuulemista etukäteen käsiteltävänä olevan asian olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa.
- 97 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korosti lisäksi, että vaikka kyseisissä turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa ja niiden täytäntöönpanemiseksi yhteisössä annetuissa myöhemmissä asetuksissa ei määrätä henkilökohtaisesta oikeudesta tulla kuulluksi, niissä kuitenkin luodaan yksittäisten tapausten tarkastamiseen liittyvä järjestelmä määräämällä, että asianomaiset henkilöt voivat käänntyä pakotekomitean puoleen jäsenvaltion viranomaisten välityksellä, jotta heidät poistettaisiin yhdistetystä luettelosta tai jotta heille myönnettäisiin poikkeus varojen jäädyttämisestä (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 262 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 309 kohta).

- 98 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 264 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 311 kohdassa "[pakotekomitean] työskentelytapoja koskeviin määräyksiin", sellaisina kuin tämä komitea antoi ne 7.11.2002 ja joita muutettiin 10.4.2003 (jäljempänä pakotekomitean määräykset), ja asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 266 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 313 kohdassa turvallisuusneuvoston eri päätöslauselmiin ja totesi kyseisissä kohdissa, että turvallisuusneuvosto pyrkii mahdollisuuksiensa mukaan ottamaan huomioon yhdistettyyn luetteloon merkittyjen henkilöiden perusoikeudet ja muun muassa puolustautumisoikeudet.
- 99 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 268 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 315 kohdassa, että kummankin tuomion edellisessä kohdassa todettua seikkaa, eli sitä, että uudelleentarkastelumenettely ei takaa itse asianomaisille henkilöille välitöntä oikeutta tulla kuulluiksi pakotekomiteassa, joka on ainoa toimivaltainen viranomainen, joka voi valtion pyynnöstä päättää heidän asiansa tarkastamisesta, siten, että nämä henkilöt ovat olennaisilta osin riippuvaisia valtioiden kansalaisilleen myöntämästä diplomaattisesta suojasta, ei voida pitää kansainvälisen oikeusjärjestyksen pakottavien normien vastaisena.
- 100 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi, että asianomaisilla henkilöillä on mahdollisuus nostaa tuomioistuimessa kansalliseen oikeuteen tai jopa suoraan riidanalaiseen asetukseen sekä turvallisuusneuvoston merkityksellisiin päätöslauselmiin, jotka sillä pannaan täytäntöön, perustuva kanne mahdollisesta toimivaltaisen kansallisen viranomaisen lainvastaisesta kieltäytymisestä toimittaa heidän asiansa pakotekomitean tarkastettavaksi (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 270 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 317 kohta).
- 101 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että sen käsiteltäviksi saatettujen asioiden olosuhteissa, joissa on kyse asianomaisten omaisuuden käyttöä rajoittavasta turvaamistoimesta, näiden henkilöiden perusoikeuksien kunnioittaminen ei edellytä sitä, että heille ilmoitetaan heitä vastaan esitetyistä tosiseikoista ja todisteista, kun turvallisuusneuvosto tai pakotekomitea katsoo, että tämä olisi kansainvälisen yhteisön turvallisuutta koskevien syiden vastaista (asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 274 kohta ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 320 kohta).

- 102 Näiden toteamusten valossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 276 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 330 kohdassa, että kantajien väitteet siitä, että kantajien oikeutta tulla kuulluiksi oli loukattu, oli hylättävä.
- 103 Siltä osin kuin lopuksi on kyse kanneperusteesta, jonka mukaan oikeutta tehokkaaseen tuomioistuinvalvontaan oli loukattu, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 278–285 kohdassa, jotka on laadittu sanamuodoin, joiden sisältö vastaa asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 333–340 kohdan sanamuotoa, seuraavaa:
- ”278 Käsiteltävänä olevassa asiassa kantaja on voinut nostaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kumoamiskanteen EY 230 artiklan nojalla.
- 279 Tämän kanteen yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin valvoo riidanalaisen asetuksen laillisuutta täysimääräisesti siltä osin, ovatko yhteisön toimielimet noudattaneet toimivaltaa sekä ulkoista laillisuutta koskevia määräyksiä ja niiden toimintaa koskevia olennaisia menettelymääräyksiä.
- 280 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin valvoo riidanalaisen asetuksen laillisuutta myös niiden turvallisuusneuvoston päätöslauselmien suhteen, jotka tällä asetuksella on tarkoitus panna täytäntöön, erityisesti muodollisen ja aineellisen asianmukaisuuden, sisäisen johdonmukaisuuden ja sen kannalta, onko asetus oikeasuhtainen päätöslauselmiin nähden.
- 281 Tämän valvonnan yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantaja on kiistatta yksi [yhdistettyyn] luetteloon 19.10.2001 sisällytetyistä luonnollisista henkilöistä.

- 282 Tämän kumoamiskanteen yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien lisäksi todennut olevansa toimivaltainen tutkimaan riidanalaisen asetuksen laillisuuden ja välillisesti kyseessä olevien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien laillisuuden jus cogensiin kuuluvien kansainvälisen oikeuden yleisluonteisten normien, erityisesti ihmisyksilön oikeuksien yleismaailmallista suojelua koskevien pakottavien normien valossa.
- 283 Kuten edellä 225 kohdassa on jo mainittu, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana ei sen sijaan ole valvoa välillisesti sitä, ovatko itse kyseessä olevat turvallisuusneuvoston päätöslauselmat perusoikeuksien mukaisia, sellaisina kuin niitä suojataan yhteisön oikeusjärjestyksessä.
- 284 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana ei ole myöskään tarkastaa, ettei turvallisuusneuvoston toteuttamiensa toimenpiteiden perusteluina käytämiä tosiseikkoja ja todisteita ole arvioitu virheellisesti, eikä muutoin kuin edellä 282 kohdassa mainitussa rajoitetussa tapauksessa valvoa välillisesti näiden toimenpiteiden tarkoituksenmukaisuutta ja suhteellisuutta. Tällaista valvontaa ei voitaisi toteuttaa loukkaamatta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun mukaista turvallisuusneuvoston etuoikeutta määrittää ensinnäkin uhka kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle ja toiseksi määrittää asianmukaiset toimenpiteet taistelemiseksi tätä uhkaa vastaan tai sen poistamiseksi. Lisäksi kysymys siitä, uhkaako henkilö tai järjestö kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta, sekä kysymys siitä, mitä toimenpiteitä on toteutettava asianomaisia tahoja kohtaan tätä uhkaa vastaan taistelemiseksi, edellyttävät poliittista harkintaa ja arvopohdintoja, jotka kuuluvat lähtökohtaisesti ainoastaan sen viranomaisen toimivaltaan, jolle kansainvälinen yhteisö on uskonut päävastuun kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden turvaamiseksi.
- 285 Näin ollen on todettava, että edellä 284 kohdassa todetulla tavalla kantajalla ei ole mitään mahdollisuutta saattaa asiaa tuomioistuimen käsiteltäväksi, koska turvallisuusneuvosto ei ole pitänyt tarkoituksenmukaisena luoda sellaista itsenäistä kansainvälistä tuomioistuinta, jonka tehtävänä olisi lausua oikeuskysymysten ja tosiseikkojen osalta kanteista, jotka nostetaan pakotekomitean tekemistä yksittäisistä päätöksistä.”

104 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 286 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 341 kohdassa, että tällainen aukko kantajan oikeusturvassa ei kuitenkaan sellaisenaan ole jus cogensin vastainen.

105 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 288–290 kohdassa, jotka on laadittu sanamuodoin, joiden sisältö vastaa asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 343–345 kohdan sanamuotoa, seuraavaa:

”288 Käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että rajoitus, joka koskee kantajan oikeutta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi ja joka johtuu siitä, ettei Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenvaltioiden sisäisten oikeusjärjestysten mukaan ja kansainvälisen oikeuden merkityksellisten periaatteiden mukaisesti (erityisesti [kyseisen] perussäännön 25 ja 103 artikla) Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla hyväksytyttä turvallisuusneuvoston päätöslauselmia voida lähtökohtaisesti saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi, on olennainen osa tätä oikeutta, sellaisena kuin se taataan jus cogensissa.

289 Tällaisen rajoituksen perusteluina ovat sekä niiden päätösten luonne, joita turvallisuusneuvosto joutuu tekemään Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla, että niiden laillinen tavoite. Käsiteltävänä olevan asian olosuhteissa kantajan intressi saattaa asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi asiakysymyksen osalta ei ole riittävä, jotta se voisi ylittää olennaisen yleisen edun mukaisen intressin taata kansainvälinen rauha ja turvallisuus turvallisuusneuvoston Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan määräysten mukaisesti ja selvästi yksilöimän vaaran uhatessa. Tältä osin huomattavan merkityksellisenä on pidettävä sitä, että turvallisuusneuvoston yksi toisensa jälkeen antamissa päätöslauselmissa ei ole suinkaan määrätty toimenpiteistä, joita sovellettaisiin rajoittamattoman tai määrittämättömän ajan, vaan niissä on aina määrätty järjestelmästä, jolla tarkastetaan 12 tai korkeintaan 18 kuukauden ajanjakson jälkeen, onko näitä toimenpiteitä tarkoituksenmukaista jatkaa – –

290 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että koska ei ole sellaista kansainvälistä tuomioistuinta, jolla olisi toimivalta valvoa turvallisuusneuvoston toimien laillisuutta, pakotekomitean kaltaisen elimen perustaminen ja teksteissä annettu mahdollisuus kääntyä pakotekomitean puoleen milloin tahansa yksittäistapauksen tarkastamiseksi sellaisen muodollisen menettelyn mukaisesti, johon osallistuvat sekä 'kohdehallitus' että 'ehdotuksen tehnyt hallitus' [––], on toinen kohtuullinen tapa turvata asianmukaisesti jus cogensissa tunnustetut kantajan perusoikeudet.”

106 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi väitteet, joiden mukaan oikeutta tehokkaaseen tuomioistuinvalvontaan oli loukattu, ja sen jälkeen kanteen kokonaisuudessaan.

Valitusasian asianosaisten vaatimukset

107 Kadi vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa kokonaisuudessaan asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion
- toteaa riidanalaisen asetuksen pätemättömäksi ja
- velvoittaa neuvoston ja/tai komission korvaamaan nyt käsiteltävänä olevasta valitusasiasta ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

108 Al Barakaat vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion

- toteaa riidanalaisen asetuksen pätemättömäksi ja

- velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan nyt käsiteltävänä olevasta valitusasiasta ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

109 Neuvosto vaatii molemmissa asioissa, että valitus hylätään ja valittajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

110 Komissio vaatii asiassa C-402/05 P, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että yksikään valittajan esittämä valitusperuste ei ole omiaan kumoamaan asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion tuomiolauselmää, ja korvaa kyseisen tuomion perustelut komission vastineessa esitetyllä tavalla

- hylkää näin ollen valituksen ja

- velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

111 Komissio vaatii asiassa C-415/05 P, että yhteisöjen tuomioistuin

– hylkää kanteen kokonaisuudessaan ja

– velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

112 Yhdistynyt kuningaskunta on tehnyt vastavalituksen ja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– hylkää valitukset ja

– kumoaa valituksenalaisten tuomioiden osan, jossa käsitellään jus cogensia koskevaa kysymystä, toisin sanoen asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 226–231 kohdan ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 277–281 kohdan.

113 Espanjan kuningaskunta, joka hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan neuvoston vaatimuksia yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 27.4.2006 (asia C-402/05 P) ja 15.5.2006 (asia C-415/05 P) antamilla määräyksillä, vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– hylkää valittajien valitukset kokonaisuudessaan ja vahvistaa valituksenalaiset tuomiot kokonaisuudessaan

- velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut

- hylkää komission vaatimukset kummankin valituksen ensimmäisen valitusperusteen osalta ja vahvistaa valituksenalaiset tuomiot ja

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

- toissijaisesti, siinä tapauksessa, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa valituksenalaiset tuomiot ja toteaa näin ollen, että riidanalainen asetus on mitätön, toteaa, että tämän asetuksen vaikutusten on katsottava olevan lopulliset EY 231 artiklan nojalla siihen asti, kunnes annetaan uusi, korvaava asetus.

¹¹⁴ Ranskan tasavalta, joka hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan neuvoston ja komission vaatimuksia yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 27.4.2006 (asia C-402/05 P) ja 15.5.2006 (asia C-415/05 P) antamalla määräyksillä, vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- hylkää valittajien vaatimukset, hyväksyy Yhdistyneen kuningaskunnan vastavalituksen ja korvaa perustelut uusilla perusteluilla siltä osin kuin on kyse tuomioiden osista, joissa käsitellään jus cogensia, ja

- velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 115 Alankomaiden kuningaskunta, joka hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan neuvoston ja komission vaatimuksia yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 27.4.2006 (asia C-402/05 P) ja 15.5.2006 (asia C-415/05 P) antamilla määräyksillä, vaatii molemmissa asioissa, että valitukset on hylättävä edellyttäen, että yhteisöjen tuomioistuin korvaa uusilla perusteluilla perustelut, jotka koskevat laillisuusvalvonnan laajuutta ja toissijaisesti sitä, onko jus cogensia koskevia sääntöjä rikottu.

Valituksenalaisten tuomioiden kumoamisperusteet

- 116 Kadi esittää kaksi perustetta, joista ensimmäinen koskee sitä, että riidanalaisen asetuksen oikeusperusta on puutteellinen, ja toinen sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rikkoi väitetysti useita kansainvälisen oikeuden sääntöjä, sekä seurauksia, joita tästä rikkomisesta aiheutui niiden kanneperusteiden arvioinnille, jotka koskevat kantajan sellaisten perusoikeuksien loukkaamista, joihin hän vetosi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.
- 117 Al Barakaat esittää kolme perustetta, joista ensimmäinen koskee sitä, että riidanalaisen asetuksen oikeusperusta on puutteellinen, toinen sitä, että EY 249 artiklaa on rikottu, ja kolmas sitä, että tiettyjä sen perusoikeuksia on loukattu.
- 118 Yhdistynyt kuningaskunta vetoaa vastavalituksessaan yhteen ainoaan perusteeseen, joka koskee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan valituksenalaisissa tuomioissa, että se oli toimivaltainen tarkastelemaan sitä, ovatko turvallisuusneuvoston kyseessä olevat päätöslauselmat yhteensopivat jus cogensin sääntöjen kanssa.

Valitusten tarkastelu

- 119 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.11.2007 antamalla määräyksellä Ahmed Ali Yusufin nimi poistettiin yhteisöjen tuomioistuimen rekisteristä sen seurauksena, että hän oli peruuttanut asiassa C-415/05 P yhdessä Al Barakaatin kanssa esittämänsä valituksen.
- 120 Käsiteltävänä olevat asiat on niiden asiayhteyden vuoksi yhdistettävä tuomion antamista varten yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 43 artiklan mukaisesti, ja asianosaisia ja julkisasiamiestä on kuultu tältä osin.

Valitusperusteet, jotka koskevat riidanalaisen asetuksen oikeusperustaa

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 121 Kadi väittää ensimmäisellä valitusperusteellaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa, että valituksenalainen asetus voitiin antaa EY 60, EY 301 ja EY 308 artiklan perusteella.
- 122 Tämä valitusperuste on jaettu kolmeen osaan.

- 123 Kadi väittää ensimmäisessä osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että EY 60 ja EY 301 artiklan voidaan katsoa muodostavan osittaisen oikeusperustan riidanalaiselle asetukselle. Lisäksi Kadi väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei selittänyt, miten näitä määräyksiä, joilla hänen mukaansa voidaan perusteella vain kolmansiä valtioita koskevia toimenpiteitä, voidaan pitää, yhdessä EY 308 artiklan kanssa, kyseisen asetuksen oikeusperustana, vaikka asetuksessa säädetään vain henkilöitä ja valtioista riippumattomia yhteisöjä koskevista toimenpiteistä.
- 124 Toisessa osassa Kadi väittää, että jos EY 60 ja EY 301 artiklan on kuitenkin katsottava olevan riidanalaisen asetuksen osittainen oikeusperusta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tulkitessaan virheellisesti EY 301 artiklaa ja siinä määrätyn ”yhteyden” tehtävää, koska tässä artiklassa ei Kadin mukaan missään tapauksessa määrätä toimivallasta toteuttaa toimenpiteitä, joiden tarkoitus on toteuttaa jokin unionisopimuksen tavoite.
- 125 Kolmannessa osassa Kadi väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tulkitessaan EY 308 artiklaa niin, että tämä määräys voi muodostaa oikeusperustan sellaiselle lainsäädännölle, jonka osalta perustamissopimuksessa ei määrätä tarpeellisesta toimivallasta ja joka ei ollut tarpeellinen yhteisön tavoitteen toteuttamiseksi. Asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 122–134 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rinnasti Kadin mukaan virheellisesti unionista ja yhteisöstä muodostuvan kahden integroidun mutta toisistaan erillisen oikeudellisen järjestelmän tavoitteet ja jätti näin ollen ottamatta huomioon EY 308 artiklan rajat.
- 126 Tällainen käsitys on lisäksi ristiriidassa EY 5 artiklassa määrätyn toimivallan luovuttamista koskevan periaatteen kanssa. Tältä osin 28.3.1996 annetun lausunnon 2/94 (Kok. 1996, s. I-1759) 28–35 kohdasta käy ilmi, että se, että unionisopimuksessa on maininta tavoitteesta, ei voi korjata sitä puutetta, että tätä tavoitetta ei mainita EY:n perustamissopimuksen tavoitteiden luettelossa.

- 127 Neuvosto ja Ranskan tasavalta riitauttavat Kadin ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisen osan ja väittävät muun muassa, että sitä, että riidanalaisen asetuksen oikeusperustassa on maininta EY 60 ja EY 301 artiklasta, voidaan perustella sillä seikalla, että näissä artikloissa määrätään rajoittavista toimenpiteistä, joiden soveltamisalaa oli EY 308 artiklan avulla laajennettava koskemaan henkilöitä ja valtioista riippumattomia yhteisöjä, jotka eivät siis kuulu kahden edellä mainitun artiklan soveltamisalaan.
- 128 Yhdistynyt kuningaskunta väittää puolestaan, että EY 308 artiklaa käytettiin mekanismina, jonka avulla voidaan täydentää EY 60 ja EY 301 artiklassa määrättyä täydentävää toimivaltaa, joten nämä viimeksi mainitut eivät siis muodosta riidanalaisen asetuksen osittaista oikeusperustaa. Espanjan kuningaskunta on esittänyt samanlaisen perustelun.
- 129 Kyseisen valitusperusteen toisen osan osalta neuvosto väittää, että EY 301 artiklassa määrätty yhteys on olemassa juuri sitä varten, että neuvostolle myönnetään toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joilla on tarkoitus toteuttaa jokin unionisopimuksen tavoite.
- 130 Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta väittävät, että rajoittavat toimenpiteet, jotka koskevat henkilöitä ja valtioista riippumattomia yhteisöjä, oli mahdollista toteuttaa EY 308 artiklan, ei EY 60 ja EY 301 artiklan avulla, niin että ensin mainitulla täydennetään kahden viimeksi mainitun soveltamisalaa.
- 131 Kadin ensimmäisen valitusperusteen kolmannen osan osalta neuvosto väittää, että EY 301 artiklassa määrätty yhteys on luotu juuri sitä varten, että voidaan poikkeuksellisesti käyttää yhteisölle myönnettyä toimivaltaa asettaa taloudellisia ja rahoituskansallisia pakotteita jonkin YUTP:n ja siis unionin tavoitteen toteuttamiseksi pikemminkin kuin yhteisön tavoitteen toteuttamiseksi.

- 132 Yhdistynyt kuningaskunta ja valitusasian väliintulijoina olevat jäsenvaltiot ovat pääasiallisesti samalla kannalla.
- 133 Yhdistynyt kuningaskunta täsmentää kantaansa ja toteaa, että sen mukaan riidanalaisessa asetuksessa säädetyn toiminnan voidaan katsoa edistävän sellaisen tavoitteen toteuttamista, joka ei ole unionin vaan yhteisön tavoite, toisin sanoen EY 60 ja EY 301 artiklan implisiittinen, puhtaasti täydentävä ja taustalla oleva tavoite tarjota tehokkaita keinoja sellaisten toimien täytäntöönpanemiseksi yksinomaan pakottavilla taloudellisilla toimenpiteillä, jotka on annettu unionille unionisopimuksen V osastossa myönnetyn toimivallan nojalla.
- 134 Kyseinen jäsenvaltio katsoo, että silloin, kun tämän täydentävän tavoitteen toteutuminen edellyttää sellaisia taloudellisten pakotteiden muotoja, joilla ylitetään neuvostolle EY 60 ja EY 301 artiklassa erityisesti myönnetty toimivalta, on asianmukaista turvautua EY 308 artiklaan tämän toimivallan täydentämiseksi.
- 135 Ilmoitettuaan, että se oli harkinnut kantaansa uudelleen, komissio väittää ensisijaisesti, että EY 60 ja EY 301 artikla muodostivat sanamuotoonsa ja asiayhteyteensä nähden yksinäänkin asianmukaisen ja riittävän oikeusperustan riidanalaiselle asetukselle.
- 136 Komissio vetoaa tältä osin seuraaviin perusteluihin:
- EY 301 artiklan sanamuoto on sen mukaan riittävän yleinen kattaakseen yksityisiä vastaan toteutetut taloudelliset pakotteet, sikäli kuin nämä henkilöt oleskelevat kolmannessa valtiossa tai heidät yhdistetään tällaiseen valtioon muusta syystä. Komission mukaan ”taloudellisten suhteiden” käsite kattaa suuren määrän erilaisia toimintoja. Sen mukaan kaikki taloudelliset pakotteet, vaikka ne on kohdistettu

kolmanteen valtioon, kuten kauppasaarto, vaikuttavat suoraan yksityisiin, joita asia koskee, ja vain välillisesti tähän valtioon. EY 301 artiklan sanamuoto, erityisesti kun on kyse sanasta ”osittain”, ei komission mukaan edellytä, että osittaisella toimenpiteellä tarkoitetaan asianomaisten valtioiden tiettyä osaa, kuten sen hallitusta. Kun tässä määräyksessä tarjotaan yhteisölle mahdollisuus keskeyttää täysin taloudelliset suhteet kaikkien maiden kanssa, siinä olisi myös sallittava se, että taloudelliset suhteet voidaan keskeyttää rajatun henkilöiden määrän kanssa rajatussa määrässä maita

- se, että Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 41 artiklassa ja EY 301 artiklassa käytetty terminologia vastaavat toisiaan, on komission mukaan merkki tämän viimeksi mainitun määräyksen laatijoiden selkeästä aikomuksesta saattaa voimaan määräys, jonka avulla yhteisö voi panna täytäntöön sellaiset turvallisuusneuvoston toteuttamat toimet, jotka edellyttävät yhteisön toimia

- EY 301 artiklassa otetaan komission mukaan käyttöön yhteisön ja unionin välinen menettelyllinen yhteys, mutta sen tarkoitus ei ole lisätä tai vähentää yhteisön toimivaltaa. Näin ollen tätä määräystä on tulkittava yhtä laajasti kuin on tulkittava asian kannalta merkityksellisiä yhteisön toimivaltuuksia.

¹³⁷ Komissio väittää, että kyseessä olevat toimenpiteet kuuluvat yhteisen kauppapolitiikan alaan, kun otetaan huomioon sellaisten toimenpiteiden vaikutus kauppaan, joilla kielletään taloudellisten resurssien liikkeitä, tai että nämä toimenpiteet ovat peräti pääomien vapaata liikkuvuutta koskevia säännöksiä, koska niissä kielletään taloudellisten resurssien siirtäminen kolmansissa valtioissa oleskeleville yksityisille oikeussubjekteille.

¹³⁸ Komissio väittää myös, että EY 56 artiklan 1 ja 2 kohdasta seuraa, että pääomien liikkeet ja yhteisön ja kolmansien maiden väliset maksut kuuluvat yhteisön toimivaltaan,

koska jäsenvaltiot voivat toteuttaa tällä alalla seuraamuksia vain EY 60 artiklan 2 kohdan eikä EY 58 artiklan 1 kohdan b alakohdan yhteydessä.

- 139 Komissio katsoo näin ollen, että riidanalaisen asetuksen antamisessa ei oikeusperustana voida käyttää EY 308 artiklaa, koska EY 60 ja EY 301 artiklassa määrätään toimivallasta. Sen mukaan viimeksi mainitut artiklat tarjoavat oikeusperustan tämän asetuksen pääasialliselle tai ensisijaiselle osalle, johon nähden asetuksen muut osat, kuten sellaisten henkilöiden saatavien jäädyttäminen, jotka ovat samanaikaisesti unionin jäsenvaltion kansalaisia ja kuuluvat ulkomaisen terroristiryhmän lähipiiriin, ovat ainoastaan liitännäisiä; komissio viittaa tältä osin asiassa C-94/03, komissio vastaan neuvosto, 10.1.2006 annettuun tuomioon (Kok. 2006, s. I-1, 35 kohta).
- 140 Toissijaisesti komissio väittää, että ennen kuin EY 308 artiklaan turvaututaan oikeusperustana, on arvioitava yhteistä kauppapolitiikkaa ja pääomien ja maksujen vapaata liikkumista koskevien EY:n perustamissopimuksen artiklojen sovellettavuutta.
- 141 Vielä edellisemmän nähden toissijaisesti komissio esittää, että jos EY 308 artiklan olisi katsottava muodostavan riidanalaisen asetuksen oikeusperustan, sen olisi oltava asetuksen ainoa oikeusperusta, koska tähän määräykseen turvautumisen on perustuttava toteamukselle, että yhteisön toiminta on tarpeen jonkin yhteisön tavoitteen saavuttamista varten, eikä, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien totesi, unionisopimuksen tavoitteiden, eli tässä tapauksessa YUTP:n tavoitteiden toteuttamista varten.
- 142 Nyt esillä olevassa asiassa kyse on komission mukaan yhteisestä kauppapolitiikasta muodostuvasta yhteisön tavoitteesta, johon viitataan EY 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, ja yhteisön tavoitteesta, joka koskee pääomien vapaata liikkuvuutta ja johon viitataan implisiittisesti EY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, kun sitä luetaan yhdessä EY:n perustamissopimuksen asian kannalta merkityksellisten määräysten kanssa, toisin sanoen EY 56 artiklan kanssa, joka koskee pääomien vapaata

liikkuvuutta kolmansien maiden kanssa. Komission mukaan kyseessä olevat toimet kuuluvat kyseisiin yhteisön tavoitteisiin, koska niillä on vaikutuksia kauppaan, riippumatta siitä, että ne toteutettiin ulkopoliittikan tavoitteiden yhteydessä.

143 Kadi, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta riitauttavat komission ensisijaisesti esittämän väitteen seuraavin perustein:

- kyseessä on EY 60 ja EY 301 artiklan laajentava tulkinta, jossa ei oteta huomioon kyseessä olevien ”älykkäiden” pakotteiden täysin erilaista ja uudentyypistä luonnetta, koska nämä pakotteet eivät liity millään tavoin kolmanteen maahan; tämä tulkinta on vaarallinen, koska nämä artiklat saatettiin voimaan aikakautena, jolloin tällainen yhteys oli pakotteille ominainen
- toisin kuin kyseessä olevat älykkäät pakotteet, täydellinen kauppasaarto koskee ensisijaisesti kolmannen maan johtajia, joita tällaisella toimella pyritään painostamaan, ja se koskee asianomaisen maan talouden toimijoita vain välillisesti, siten, ettei voida väittää, että kaikki pakotteet, kauppasaarto mukaan lukien, koskisivat ensisijaisesti yksityisiä oikeussubjekteja
- toisin kuin Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 41 artiklassa, EY 301 artiklassa on nimenomaisesti kyse taloudellisten suhteiden keskeyttämisestä ”yhden tai useamman kolmannen maan kanssa”, joten näiden kahden määräyksen sanamuodon samankaltaisuudesta ei voida johtaa perusteluita
- EY 301 artikla ei ole pelkkä menettelymääräys. Tässä määräyksessä otetaan käyttöön oikeusperusta ja erityinen menettely, ja on ilmeistä, että siinä myönnetään yhteisölle aineellinen toimivalta

- riidanalaisella asetuksella säädetty toimet eivät koske yhteisön ja kolmansien maiden välisiä kaupallisia suhteita, eikä näin ollen voida väittää, että näillä toimilla olisi yhteiseen kauppapolitiikkaan liittyvä tavoite

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi aivan oikein, että nämä toimet eivät myötävaikuta pääomien vapaaseen liikkuvuuteen kohdistuvan uhan ehkäisyyn ja että EY 60 artiklan 2 kohta ei voi olla perustana henkilöitä tai yhteisöjä vastaan toteutettaville rajoittaville toimenpiteille. Koska kyseinen määräys koskee vain kolmansia valtioita vastaan toteutettavia toimia, kyseessä olevat toimet voitiin toteuttaa vain EY 58 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella.

144 Kadi, Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta riitauttavat myös komission tois-sijaisen väitteen.

145 EY 133 artiklaan tai EY 57 artiklan 2 kohtaan ei ole sallittua turvautua, koska riidanalaisella asetuksella säädetty toimet eivät koske kaupallisia suhteita kolmansien maiden kanssa eivätkä ne kuulu EY 57 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen pääomien liikkeiden luokkaan.

146 Ei myöskään voida väittää, että riidanalaisella asetuksella olisi tarkoitus toteuttaa EY 308 artiklassa tarkoitettuja yhteisön tavoitteita. Pääomien vapaan liikkuvuuden tavoite on nimittäin suljettu pois, koska kyseisellä asetuksella säädetyn varojen jäädyttämistoimen soveltamisesta ei voi aiheutua minkäänlaista todellista ja vakavaa uhkaa siitä, että jäsenvaltioiden välille muodostuu eroja. Yhteisen kauppapolitiikan tavoite ei myöskään ole asian kannalta merkityksellinen, koska sellaisen henkilön varojen jäädyttäminen, jolla ei ole yhteyksiä kolmannen maan hallitukseen, ei koske tällaisen maan kanssa käytävää kauppaa eikä sen tavoite liity kauppapolitiikkaan.

- 147 Siinä tapauksessa, että komission ensisijainen väite hyväksyttäisiin, komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin katsoo oikeusvarmuuteen ja Yhdistyneiden Kansakuntien osalta hoidettavien velvollisuuksien asianmukaiseen täytäntöönpanoon liittyvistä syistä, että riidanalaisen asetuksen vaikutukset ovat EY 231 artiklan nojalla kokonaisuudessaan lopulliset.
- 148 Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta esittävät tässä samassa tapauksessa myös tämänsuuntaisen vaatimuksen.
- 149 Kadi sitä vastoin vastustaa näitä vaatimuksia ja väittää, että riidanalaisella asetuksella loukataan vakavalla tavalla perusoikeuksia. Kadin mukaan olisi joka tapauksessa säädettävä poikkeuksesta sellaisia henkilöitä varten, jotka valittajan tavoin ovat joutaneet kanteen tätä asetusta vastaan.
- 150 Al Barakaat arvostelee ensimmäisellä valitusperusteellaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se totesi asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 158–170 kohdassa, että riidanalainen asetusta voitiin antaa käyttäen oikeusperustana EY 60, EY 301 ja EY 308 artiklaa yhdessä.
- 151 Sen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan kyseisen tuomion 160 ja 164 kohdassa, että EY 60 ja EY 301 artiklassa ei tarkoiteta yksinomaan jonkin yhteisön toiminnan toteuttamista vaan ne voivat koskea myös jotakin unionille EU 2 artiklassa nimenomaisesti määrättyä tavoitetta, eli YUTP:n täytäntöönpanoa.
- 152 Toiseksi Al Barakaat arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se totesi saman tuomion 112, 113, 115 ja 116 kohdassa, että EY 60 ja EY 301 artiklan määräyksillä katetaan henkilöitä vastaan asetetut pakotteet, joilla on tarkoitus

vaikuttaa taloudellisiin suhteisiin yhden tai usean kolmannen maan kanssa, ja että tätä tulkintaa perustellaan tehokkuusnäkökohdilla ja humanitaarisilla syillä.

- 153 Neuvosto esittää vastauksenaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 161 kohdassa, että EY 60 ja EY 301 artiklassa määrätyn yhteyden vuoksi näiden määräysten perusteella toteutetuilla seuraamuksilla, jotka on toteutettu YUTP:n mukaisen sellaisen yhteisen kannan tai yhteisen toiminnan seurauksena, jolla on tarkoitus keskeyttää tai vähentää yhteisön taloudellisia suhteita yhden tai useamman kolmannen maan kanssa, on tarkoitus toteuttaa YUTP:n tavoite, joihin näillä unionin toimilla pyritään.
- 154 Neuvosto väittää myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi aivan oikein, että EY 308 artiklaa voitiin perustellusti käyttää riidanalaisen asetuksen täydentävänä oikeusperustana, koska tämän artiklan tarkoitus on vain mahdollistaa taloudellisten ja rahoituksellisten pakotteiden laajentaminen koskemaan henkilöitä tai yhteisöjä, joilla ei ole riittävää yhteyttä tiettyyn kolmanteen maahan.
- 155 Lopuksi neuvosto katsoo, että valittajan väitteet, jotka koskevat tässä asetuksessa säädettyjen pakotteiden tehokkuutta ja oikeasuhteisuutta, ovat asian kannalta merkityksettömät kyseisen asetuksen oikeusperustan asianmukaisuuden kannalta.
- 156 Tämän toisen väitteen osalta Yhdistynyt kuningaskunta katsoo myös, ettei sillä ole merkitystä Al Barakaatin tekemän valituksen osalta, koska valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 kohdan mukaisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että lausunnon antaminen asetuksen N:o 467/2001 lainmukaisuudesta raukeaa.

157 Muilta osin Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja komission esittämät väitteet ovat pääasiallisesti samat kuin ne, jotka nämä asianosaiset esittivät asiassa Kadi tekemänsä valituksen yhteydessä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

158 Siltä osin kuin ensimmäiseksi on kyse väitteistä, jotka Al Barakaat esittää asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 112, 113, 115 ja 116 kohdasta, on todettava, että näissä kohdissa käsitellään asetuksen N:o 467/2001 oikeusperustaa.

159 Tämä asetus on kuitenkin kumottu ja korvattu riidanalaisella asetuksella. Lisäksi, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 77 kohdassa – Al Barakaatin sitä valituksessaan kiistämättä –, Al Barakaatin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamassa kanteessa vaadittiin sen jälkeen, kun Al Barakaat oli mukauttanut vaatimuksensa ja kanneperusteensa koskemaan vain riidanalaisista asetusta, vain tämän viimeksi mainitun asetuksen kumoamista niiltä osin kuin kyseinen asetus koskee sitä.

160 Näin ollen mainitut väitteet eivät missään tapauksessa voi johtaa kyseisen tuomion kumoamiseen, ja niitä on näin ollen pidettävä tehottomina.

161 Joka tapauksessa asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion toteamukset, joita nämä väitteet koskevat ja jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määritteli riidanalaisen asetuksen oikeusperustaa koskevien päätelmiensä alustaviksi toteamuksiksi, toistetaan kyseisen valituksenalaisen tuomion myöhemmissä kohdissa ja asiassa Kadi annetussa valituksenalaisessa tuomioissa, ja niitä tarkastellaan niiden valitusperusteiden arvioinnin yhteydessä, jotka koskevat näitä kohtia.

- 162 Näin ollen näitä väitteitä ei ole aiheellista tarkastella siltä osin kuin ne koskevat asetuksen N:o 467/2001 oikeusperustaa.
- 163 Toiseksi on lausuttava siitä, onko komission ensisijainen väite siitä, että EY 60 ja EY 301 artikla muodostavat sellaisenaan, kun otetaan huomioon niiden sanamuoto ja asiayhteys, asianmukaisen ja riittävän oikeusperustan riidanalaiselle asetukselle, perusteltu.
- 164 Tämä väite koskee asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 92–97 kohtaa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 128–133 kohtaa, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätyi päinvastaiseen ratkaisuun.
- 165 Kyseinen väite on hylättävä.
- 166 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi nimittäin perustellusti, että kun otetaan huomioon EY 60 ja EY 301 artiklan sanamuoto, erityisesti niissä olevat ilmaisut ”suhteessa niihin kolmansiin maihin, joita asia koskee” ja ”yhden tai useamman kolmannen maan kanssa”, näissä määräyksissä on kyse toimenpiteiden toteuttamisesta kolmansia maita vastaan, niin että tämä viimeksi mainittu ilmaisu voi kattaa tällaisen maan johtajat sekä tällaisten johtajien lähipiiriin kuuluvat tai heidän suoraan tai välillisesti valvomansa henkilöt ja yhteisöt.
- 167 Päätöslauselmassa 1390 (2002) määrätty rajoittavat toimenpiteet, jotka riidanalaisella asetuksella on tarkoitus panna täytäntöön, ovat toimenpiteitä, joille on ominaista se, ettei niillä ole mitään yhteyttä kolmatta maata johtavaan hallintoon. Talebanhallinnon romahtamisen jälkeen kyseessä olevat toimenpiteet kohdistettiin nimittäin suoraan Osama bin Ladeniin, al-Qaida-verkostoon ja niiden lähipiiriin kuuluviin henkilöihin ja yhteisöihin, sellaisina kuin ne mainitaan yhdistetyssä luettelossa. Näin ollen kyseiset toimenpiteet eivät sellaisinaan kuulu EY 60 ja EY 301 artiklan soveltamisalaan.

- 168 Jos EY 60 ja EY 301 artiklaa päätetään tulkita komission esittämällä tavalla, jonka mukaan on riittävää, että kyseessä olevilla rajoittavilla toimenpiteillä tarkoitetaan henkilöitä ja yhteisöjä, joiden olinpaikka on kolmannessa maassa tai jotka liitetään siihen muusta syystä, näille määräyksille annettaisiin liian laaja ulottuvuus eikä niiden sanamuodosta johtuvaa edellytystä, jonka mukaan kyseisten määräysten perusteella päätettävät toimenpiteet on toteutettava kolmansia maita vastaan, otettaisi lainkaan huomioon.
- 169 Lisäksi riidanalaisen asetuksen keskeinen tavoite on taistella kansainvälistä terrorismia vastaan ja erityisesti katkaista siltä rahoitus jäädyttämällä sellaisten henkilöiden ja yhteisöjen varat ja taloudelliset resurssit, joiden epäillä osallistuvan kansainväliseen terrorismiin liittyvään toimintaan, eikä vaikuttaa yhteisön ja jokaisen sellaisen kolmannen maan, jossa nämä henkilöt oleskelevat tai jossa nämä yhteisöt sijaitsevat, taloudellisiin suhteisiin, olettaen, että kyseisten henkilöiden olinpaikka tai kyseisten yhteisöjen sijaintipaikka on tiedossa.
- 170 Rajoittavia toimenpiteitä, joista määrätään päätöslauselmassa 1390 (2002) ja jotka riidanalaisella asetuksella pannaan täytäntöön, ei nimittäin voida pitää sellaisina toimenpiteinä, joilla pyritään rajoittamaan taloudellisia suhteita jokaisen tällaisen kolmannen maan kanssa sen enempää kuin tiettyjen sellaisten yhteisön jäsenvaltioiden kanssa, joissa asetuksen liitteessä I olevassa yhdistetyssä luettelossa nimeltä mainitut henkilöt tai yhteisöt oleskelevat tai sijaitsevat.
- 171 Komission väitettä ei myöskään voida perustella EY 301 artiklassa olevalla ilmaisulla ”osittain”.
- 172 Tällä ilmaisulla nimittäin viitataan sellaisten toimenpiteiden aineellisen tai henkilöllisen soveltamisalan mahdolliseen rajoittamiseen, jotka on mahdollista toteuttaa tämän määräyksen nojalla. Se ei kuitenkaan vaikuta näiden toimenpiteiden mahdollisilta adressaateilta edellytettyn ominaisuuteen, eikä sillä siis voida perustella näiden toimenpiteiden soveltamisalan laajentamista adressaatteihin, jotka eivät millään tavoin kuulu kolmatta maata johtavan hallinnon lähipiiriin ja jotka eivät tästä syystä kuulu kyseisen määräyksen soveltamisalaan.

- 173 Myöskään komission sitä väitettä ei voida hyväksyä, että Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 41 artiklassa ja EY 301 artiklassa käytetyt sanamuodot vastaavat toisiaan, minkä perusteella komissio pääättelee, että tämä viimeksi mainittu on määräys, jonka avulla yhteisö voi panna täytäntöön sellaiset turvallisuusneuvoston toteuttamat toimet, jotka edellyttävät yhteisön toimia.
- 174 EY 301 artiklassa nimittäin tarkoitetaan nimenomaisesti taloudellisten suhteiden katkaisemista ”yhden tai useamman kolmannen maan kanssa”, kun taas Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 41 artiklassa ei ole tällaista ilmaisua.
- 175 Lisäksi Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 41 artiklan soveltamisala ei vastaa muiltakaan osin EY 301 artiklan soveltamisalaa, koska ensin mainitun määräyksen nojalla voidaan toteuttaa useita toimenpiteitä, joista EY 301 artiklassa ei ole kyse, mukaan lukien toimenpiteet, jotka ovat luonteeltaan huomattavan erilaisia kuin ne, joilla pyritään katkaisemaan taloudelliset suhteet kolmansien maiden kanssa tai vähentämään niitä, kuten diplomaattisten suhteiden katkaiseminen.
- 176 Myös komission se väite on hylättävä, jonka mukaan EY 301 artiklassa luodaan menettelyllinen yhteys yhteisön ja unionin välille, niin että tätä määräystä olisi tulkittava yhtä laajasti kuin asian kannalta merkityksellistä yhteisön toimivaltaa, kuten yhteiseen kauppapolitiikkaan ja pääomien vapaaseen liikkuvuuteen liittyvää toimivaltaa.
- 177 Tämä EY 301 artiklan tulkinta on nimittäin omiaan supistamaan tämän määräyksen soveltamisalaa ja siten sen tehokasta vaikutusta, koska tässä määräyksessä on sen sanamuodonkin mukaisesti kyse sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka vaikuttavat taloudellisiin suhteisiin mahdollisesti hyvin erilaisten kolmansien maiden kanssa ja joita ei siis lähtökohtaisesti pidä rajoittaa koskemaan vain aloja, jotka kuuluvat yhteisön muun aineellisen toimivallan, kuten yhteistä kauppapolitiikkaa tai pääomien vapaata liikkuvuutta koskevan toimivallan piiriin.

- 178 Tällaista tulkintaa ei myöskään voida perustella EY 301 artiklan sanamuodolla, koska tässä artiklassa myönnetään yhteisölle aineellinen toimivalta, jonka ulottuvuus ei pääsääntöisesti riipu yhteisön muun toimivallan ulottuvuudesta.
- 179 Kolmanneksi on tarkasteltava komission toissijaisesti esittämää väitettä siitä, että jos riidanalaisista asetusta ei voitu antaa käyttämällä oikeusperustana vain EY 60 ja EY 301 artiklaa, EY 308 artiklaan turvautuminen ei ollut perusteltua, koska sitä voidaan soveltaa muun muassa vain, jos yhdessäkin muussa EY:n perustamissopimuksen määräyksessä ei myönnetä kyseessä olevan toimen antamiseen tarpeellista toimivaltaa. Kyseisellä asetuksella säädetyt rajoittavat toimenpiteet kuuluvat kuitenkin yhteisön toimivaltaan, erityisesti yhteisöllä yhteisen kauppapolitiikan ja pääomien ja maksujen vapaan liikkumisen alalla olevaan toimivaltaan.
- 180 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien totesi tältä osin asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 100 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 136 kohdassa, että missään EY:n perustamissopimuksen määräyksessä ei määrätä sellaisten riidanalaisissa asetuksissa säädettyjen toimenpiteiden kanssa verrattavissa olevien toimenpiteiden toteuttamisesta, joiden tarkoituksena on kansainvälisen terrorismin vastainen taistelu ja erityisesti taloudellisten ja rahoituksellisten pakotteiden, kuten varojen jäädyttämisen, määrääminen sellaisia henkilöitä ja yhteisöjä vastaan, joita epäillään kansainvälisen terrorismin rahoittamisesta ja joilla ei ole minkäänlaista yhteyttä kolmatta maata johtavaan hallintoon, joten EY 308 artiklan ensimmäinen soveltamisedellytys täyttyy nyt esillä olevassa asiassa.
- 181 Tämä päätelmä on hyväksyttävä.
- 182 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön toimen oikeusperustan valinnan on nimittäin perustuttava objektiivisiin seikkoihin, jotka voivat olla tuomioistuimen suorittaman valvonnan kohteena ja joihin kuuluvat erityisesti toimen tarkoitus ja sisältö (ks. mm. asia C-440/05, komissio v. neuvosto, tuomio 23.10.2007, Kok. 2007, s. I-9097, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 183 Yhtäältä yhteisön toimenpide kuuluu EY 133 artiklassa määrätyn yhteistä kauppapolitiikkaa koskevan toimivallan alaan vain siinä tapauksessa, että se koskee erityisesti kansainvälistä vaihdantaa, koska sillä pyritään olennaisesti kaupan edistämiseen, helpottamiseen tai sääntelyyn ja sillä on suoria ja välittömiä vaikutuksia kyseisten tuotteiden kauppaan tai vaihdantaan (ks. mm. asia C-347/03, Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia ja ERSA, tuomio 12.5.2005, Kok. 2005, s. I-3785, 75 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 184 Niiltä osin kuin on kyse riidanalaisen asetuksen keskeisestä tavoitteesta ja tarkoituksesta, riidanalaisella asetuksella pyritään – kuten tämän tuomion 169 kohdassa todetaan – taistelemaan kansainvälistä terrorismia vastaan, ja siinä säädetään tässä tarkoituksessa useista luonteeltaan taloudellisista ja rahoituksellisista rajoittavista toimenpiteistä, kuten varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämisestä, jotka kohdistuvat sellaisiin henkilöihin ja yhteisöihin, joiden epäillään osallistuneen kansainvälisen terrorismin rahoittamiseen.
- 185 Tähän tavoitteeseen ja tarkoitukseen nähden ei voida katsoa, että tämä asetus koskisi erityisesti kansainvälistä vaihdantaa sillä perusteella, että sillä pyrittäisiin olennaisesti kaupan edistämiseen, helpottamiseen tai sääntelyyn.
- 186 Lisäksi on todettava, että vaikka kyseisellä asetuksella voi tietysti olla vaikutuksia kansainväliseen kauppaan tai vaihdantaan, on ilmeistä, että sen tarkoitus ei ole aiheuttaa luonteeltaan tämäntyppisiä suoria ja välittömiä vaikutuksia.
- 187 Riidanalaisen asetuksen perustana ei siis voitu käyttää yhteisön toimivaltaa yhteisen kauppapolitiikan alalla.
- 188 Toisaalta komissio katsoo, että siltä osin kuin riidanalaisella asetuksella kielletään taloudellisten resurssien siirtäminen henkilöille kolmansiin maihin, se kuuluu EY:n

perustamissopimuksen niiden määräysten soveltamisalaan, jotka koskevat pääomien ja maksujen vapaata liikkumista.

189 Myös tämä toteamus on hylättävä.

190 Siltä osin kuin ensimmäiseksi on kyse EY 57 artiklan 2 kohdasta, on todettava, että riidanalaisella asetuksella säädetyt rajoittavat toimenpiteet eivät kuulu mihinkään tässä määräyksessä mainittuun luokkaan.

191 Siltä osin kuin seuraavaksi on kyse EY 60 artiklan 1 kohdasta, myöskään tämä määräys ei voi olla riidanalaisen asetuksen oikeusperusta, koska EY 301 artiklan soveltamisala määrittelee sen soveltamisalan.

192 Kuten tämän tuomion 167 kohdassa on kuitenkin jo todettu, tässä viimeksi mainitussa määräyksessä ei tarkoiteta kyseessä olevan kaltaisten sellaisten rajoittavien toimenpiteiden antamista, joille on ominaista se, etteivät ne liity mitenkään kolmatta maata johtavaan hallintoon.

193 Siltä osin kuin lopuksi on kyse EY 60 artiklan 2 kohdasta, on todettava, että tähän määräykseen ei sisälly tätä koskevaa yhteisön toimivaltaa, koska siinä ainoastaan sallitaan jäsenvaltioille tietyin poikkeussyin sellaisten yksipuolisten toimenpiteiden toteuttaminen kolmatta maata vastaan, jotka koskevat pääomien liikkeitä ja maksuja, sillä varauksella, että neuvostolla on toimivalta edellyttää jäsenvaltiota muuttamaan tai kumoamaan tällaiset toimenpiteet.

- 194 Neljänneksi on tarkasteltava väitteitä, jotka Kadi on ensimmäisen valitusperusteensa toisen ja kolmannen osan yhteydessä esittänyt asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 122–135 kohdasta ja jotka Al Barakaat on esittänyt asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 158–170 kohdasta, sekä komission näistä samoista valituksenalaisten tuomioiden kohdista esittämät moitteet.
- 195 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien totesi näissä kohdissa, että riidanalainen asetus voitiin antaa käyttäen EY 60, EY 301 ja EY 308 artiklan yhdessä muodostamaa oikeusperustaa, koska sen yhteyden vuoksi, joka erityisesti on luotu yhtäältä EY 60 ja EY 301 artiklaan perustuvia talouspakotteita koskevien yhteisön toimien ja toisaalta ulkosuhteita koskevien unionisopimuksen tavoitteiden välille, kahdessa ensin mainitussa artiklassa tarkoitettua erityisessä asiayhteydessä on perusteltua turvautua EY 308 artiklaan, jotta voidaan saavuttaa tällaiset tavoitteet ja esillä olevassa asiassa riidanalaisessa asetuksessa tarkoitettu YUTP:n tavoite, eli kansainvälisen terrorismin ja sen rahoituksen vastainen taistelu.
- 196 Tältä osin on todettava, että valituksenalaisissa tuomioissa on todellakin oikeudellinen virhe.
- 197 Vaikka on perusteltua katsoa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tavoin, että EY 60 ja EY 301 artiklaan perustuvia talouspakotteita koskevien yhteisön toimien ja ulkosuhteita, YUTP mukaan lukien, koskevien unionisopimuksen tavoitteiden välille on luotu yhteys, EY:n perustamissopimuksen määräysten sanamuodolla tai kyseisen sopimuksen rakenteella ei voida perustella käsitystä, jonka mukaan tämä yhteys koskisi muita EY:n perustamissopimuksen määräyksiä ja erityisesti EY 308 artiklaa.
- 198 Siltä osin kuin on erityisesti kyse EY 308 artiklasta, on todettava, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinta todetaan päteväksi, tämän määräyksen avulla voidaan EY 60 ja EY 301 artiklan erityisessä asiayhteydessä toteuttaa sellaisia yhteisön

toimia, joiden tarkoituksena ei ole toteuttaa jokin yhteisön tavoite vaan jokin tietty unionisopimukseen ulkosuhteiden alalla kuuluvista tavoitteista, joihin YUTP kuuluu.

199 On kuitenkin todettava, että tällainen käsitys on jo EY 308 artiklan sanamuodonkin vastainen.

200 Tämän määräyksen käyttäminen oikeusperustana edellyttää, että aiottu toiminta liittyy ”yhteismarkkinoiden toimintaan” ja että sillä pyritään toteuttamaan ”yhteisön tavoite”.

201 Tätä viimeksi mainittua käsitettä – kun otetaan huomioon sen selkeä ja täsmällinen sanamuoto – ei kuitenkaan missään tapauksessa voida mieltää siten, että se kattaisi YUTP:n tavoitteet.

202 Tällä hetkellä voimassa olevien perustamissopimusten laatijoiden tahdon mukainen unionin ja yhteisön rinnakkaiselo toisiinsa liittyvinä mutta erillisinä oikeusjärjestyksinä ja perustuslaillinen pilarijärjestelmä, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on asianmukaisesti korostanut asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 120 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 156 kohdassa, ovat lisäksi luonteeltaan institutionaalisia seikkoja, jotka puhuvat sitä vastaan, että kyseinen yhteys laajennettaisiin koskemaan EY:n perustamissopimuksen muita artikloja kuin niitä, joiden kanssa EY:n perustamissopimuksessa luodaan nimenomainen yhteys.

203 Lisäksi on todettava, että koska EY 308 artikla on olennainen osa rajoitetun erityistoimivallan periaatteelle perustuvaa institutionaalista järjestelmää, tämän määräyksen perusteella ei voida laajentaa yhteisön valtuuksia sen yleisen alan ulkopuolelle, joka ilmenee kyseisen sopimuksen kaikista määräyksistä ja erityisesti niistä määräyksistä, joissa määritellään yhteisön tehtävät ja toimet (em. lausunto 2/94, 30 kohta).

- 204 Yhteisön toimivaltaa ei myöskään voida laajentaa yhteisön tavoitteiden ulkopuolelle EU 3 artiklan, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittaa asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 126–128 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 162–164 kohdassa, ja erityisesti kyseisen artiklan toisen kohdan perusteella.
- 205 Tämän oikeudellisen virheen vaikutusta valituksenalaisten tuomioiden pätevyyyteen tarkastellaan myöhemmin muiden sellaisten väitteiden arvioinnin päätteeksi, jotka koskevat valituksenalaisten tuomioiden toteamuksia, jotka liittyvät mahdollisuuteen katsoa EY 308 artiklan olevan osa riidanalaisen asetuksen oikeusperustaa yhdessä EY 60 ja EY 301 artiklan kanssa.
- 206 Nämä muut väitteet voidaan ryhmitellä kahteen ryhmään.
- 207 Ensimmäiseen ryhmään kuuluu muun muassa Kadin ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa, jossa Kadi arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että tämä teki oikeudellisen virheen todetessaan, että EY 308 artiklalla voitiin täydentää riidanalaisen asetuksen oikeusperustaa, joka muodostui EY 60 ja EY 301 artiklasta. Nämä kaksi viimeksi mainittua artiklaa eivät kuitenkaan voi muodostaa riidanalaisen asetuksen oikeusperustaa edes osittain, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen itsensä esittämän tulkinnan mukaan toimenpiteet, jotka koskevat sellaisia henkilöitä tai yhteisöjä, jotka eivät millään tavoin liity kolmatta maata johtavaan hallintoon ja jotka ovat riidanalaisen asetuksen ainoat adressaatit, eivät kuulu kyseisten artiklojen soveltamisalaan.
- 208 Tämä väite voidaan yhdistää komission esittämään arvosteluun, joka perustuu siihen, että jos on katsottava, että EY 308 artiklaan turvautuminen voidaan hyväksyä, kyseisen artiklan olisi muodostettava oikeusperusta yksin eikä yhdessä EY 60 ja EY 301 artiklan kanssa.

- 209 Toiseen ryhmään kuuluvat väitteet, joita komissio esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 116 ja 121 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 152 ja 157 kohdassa tekemästä ratkaisusta, jonka mukaan EY 308 artiklan soveltamista varten riidanalaisen asetuksen tavoitetta, joka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan on kansainvälisen terrorismin vastainen taistelu ja erityisesti varojen jäädyttämisen kaltaisten taloudellisten ja rahoituksellisten pakotteiden kohdistaminen henkilöihin ja yhteisöihin, joiden epäillään osallistuvan kansainvälisen terrorismin rahoittamiseen, ei voida yhdistää mihinkään niistä tavoitteista, jotka yhteisölle on EY:n perustamissopimuksessa asetettu.
- 210 Komissio väittää tältä osin, että täytäntöönpanotoimenpiteet, joita riidanalainen asetus edellyttää taloudellisten ja rahoituksellisten pakotteiden alalla, kuuluvat luonteensa takia yhteisön tavoitteiden, toisin sanoen yhtäältä yhteisen kauppapolitiikan ja toisaalta pääomien vapaan liikkuvuuden alaan.
- 211 Edellä mainitun väitteiden ensimmäisen ryhmän osalta on muistettava, että EY 308 artiklalla pyritään korvaamaan se, ettei perustamissopimuksen erityismääräyksissä ole nimenomaisesti tai implisiittisesti myönnetty yhteisöjen toimielimille toimivaltuuksia, siltä osin kuin tällaiset toimivaltuudet näyttäisivät kuitenkin tarpeellisilta, jotta yhteisö voisi toimia tietyn perustamissopimuksessa vahvistetun tavoitteen saavuttamiseksi (em. lausunto 2/94, 29 kohta).
- 212 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kuitenkin perustellusti, että EY 308 artikla saattoi olla yhdessä EY 60 ja EY 301 artiklan kanssa osa riidanalaisen asetuksen oikeusperustaa.
- 213 Viimeksi mainittu asetus kuuluu nimittäin – koska siinä säädetään luonteeltaan taloudellisista ja rahoituksellisista rajoittavista toimenpiteistä – ilmeisellä tavalla EY 60 ja EY 301 artiklan aineelliseen soveltamisalaan.

- 214 Tältä osin näiden artiklojen käyttäminen riidanalaisen asetuksen oikeusperustana oli siis perusteltua.
- 215 Lisäksi näillä määräyksillä jatketaan käytäntöä, joka ennen EY 60 ja EY 301 artiklan Maastrichtin sopimuksessa tapahtunutta voimaantumista perustui EY:n perustamisso-
pimuksen 113 artiklaan (josta on muutettuna tullut EY 133 artikla) (ks. vastaavasti asia C-70/94, Werner, tuomio 17.10.1995, Kok. 1995, s. I-3189, 8–10 kohta ja asia C-124/95, Centro-Com, tuomio 14.1.1997, Kok. 1997, s. I-81, 28 ja 29 kohta), jonka yhteydessä yhteisön tehtäväksi uskottiin sellaisten toimien täytäntöönpano, joista päätettiin eurooppalaisen poliittisen yhteistyön puitteissa ja joiden yhteydessä toteutettiin kolmansia maita koskevia, luonteeltaan taloudellisia rajoittavia toimenpiteitä.
- 216 Koska EY 60 ja EY 301 artiklassa ei kuitenkaan määrätä nimenomaisesti tai implisiit-
tisesti toimivallasta, jonka avulla tällaisia toimenpiteitä voitaisiin kohdistaa riidan-
alaisessa asetuksessa tarkoitettujen kaltaisiin adressaatteihin, joilla ei ole minkään-
laista yhteyttä kolmatta maata johtavaan hallintoon, tämä toimivallan puuttuminen,
joka johtuu kyseisten määräysten henkilöllisen soveltamisalan rajoittamisesta, voitiin
korjata turvautumalla EY 308 artiklaan kyseisen asetuksen oikeusperustana niiden
kahden ensimmäisen artiklan lisäksi, jotka muodostavat tämän toimen oikeuspe-
rustan sen aineellisen soveltamisalan kannalta, edellyttäen kuitenkin, että muut EY
308 artiklan soveltamisedellytykset täyttyivät.
- 217 Edellä mainittuun ensimmäiseen ryhmään ryhmitellyt väitteet on siis hylättävä
perusteettomina.
- 218 EY 308 artiklan muiden soveltamisedellytysten osalta on seuraavaksi tarkasteltava
edellä mainittua toista väitteiden ryhmää.

- 219 Komissio väittää, että jos yhteisellä kannalla 2002/402, joka riidanalaisella asetuksella pyritään panemaan täytäntöön, on tavoitteena kansainvälisen terrorismin vastainen taistelu, joka on YUTP:aan kuuluva tavoite, tämän asetuksen on puolestaan katsottava olevan täytäntöönpanotoimenpide, jolla on tarkoitus säätää taloudellisista ja rahoituksellisista pakotteista.
- 220 Komission mukaan tämä tavoite kuuluu kuitenkin yhteisön tavoitteisiin EY 308 artiklassa tarkoitettulla tavalla, erityisesti tavoitteisiin, jotka liittyvät yhteiseen kauppapolitiikkaan ja pääomien vapaaseen liikkuvuuteen.
- 221 Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että riidanalaisen asetuksen varsinainen tavoite, joka on puhtaasti välineellinen, eli toisin sanoen pakottavien taloudellisten toimenpiteiden toteuttaminen, on erotettava sen taustalla olevasta tavoitteesta, joka kuuluu YUTP:n alaan ja joka liittyy kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseen. Kyseinen tavoite kuitenkin edistää EY 60 ja EY 301 artiklan taustalla olevan implisiittisen yhteisön tavoitteen toteuttamista, joka on tarjota tehokkaita täytäntöönpanokeinoja, yksinomaan pakottavien taloudellisten toimien avulla, YUTP:n yhteydessä toteutetuille toimille.
- 222 Tältä osin on muistutettava, että riidanalaisella asetuksella tavoiteltu päämäärä on se, että Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkoston ja Talebania lähellä olevia henkilöitä estetään välittömästi saamasta käyttöönsä mitä tahansa rahoituksellisia ja taloudellisia resursseja, jotta estettäisiin terroritoiminnan rahoittaminen (asia C-117/06, Möllendorf ja Möllendorf-Niehuus, tuomio 11.10.2007, Kok. 2007, s. I-8361, 63 kohta).
- 223 Toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 116 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 152 kohdassa, tämä tavoite voidaan yhdistää yhteisölle EY:n perustamissopimuksessa osoitettuihin tavoitteisiin. Valituksenalaisissa tuomioissa on siis oikeudellinen virhe myös tältä osin.

- 224 Tältä osin on muistutettava, että kuten tämän tuomion 203 kohdassa todetaan, koska EY 308 artikla on rajoitetun erityistoimivallan periaatteelle perustuvan institutionaalisen järjestelmän olennainen osa, yhteisön valtuuksia ei voida EY 308 artiklan avulla laajentaa sen yleisen alan ulkopuolelle, joka ilmenee EY:n perustamissopimuksen määräysten muodostamasta kokonaisuudesta.
- 225 Riidanalaisen asetuksen tavoite voidaan kuitenkin liittää EY 308 artiklassa tarkoitettuun yhteisön tavoitteeseen siten, että tämän asetuksen antamisella ei laiminlyöty yhteisön toimivaltaa sellaisena kuin tämä toimivalta on seurausta yleisestä alasta, joka ilmenee perustamissopimuksen määräysten muodostamasta kokonaisuudesta.
- 226 EY 60 ja EY 301 artikla, siltä osin kuin niissä määrätään yhteisön toimivallasta luonteeltaan taloudellisten toimenpiteiden määräämisessä YUTP:n yhteydessä päätettyjen toimien toteuttamiseksi, ovat ilmaisu implisiittisestä ja taustalla olevasta tavoitteesta eli siitä, että mahdollistetaan tällaisten toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön välineen tehokkaan käytön avulla.
- 227 Tämän tavoitteen voidaan katsoa olevan EY 308 artiklassa tarkoitettu yhteisön tavoite.
- 228 EY 60 artiklan 2 kohta tukee tätä tulkintaa. Vaikka tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään jäsenvaltioiden tarkkaan rajatusta toimivallasta, jonka nojalla ne voivat toteuttaa pääomien liikkeitä ja maksuja koskevia yksipuolisia toimenpiteitä kolmatta maata vastaan, tätä toimivaltaa voidaan tämän saman alakohdan sanamuodon mukaan nimittäin käyttää vain niin kauan kuin yhteisön toimenpiteitä ei ole toteutettu EY 60 artiklan 1 kohdan nojalla.

- 229 YUTP:n osalta päätettyjen luonteeltaan taloudellisten toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön välineen avulla ei ylitä sitä yhteistä alaa, joka ilmenee perustamis-sopimuksen määräysten muodostamasta kokonaisuudesta, koska tällaiset toimenpiteet ovat luonteensa vuoksi lisäksi yhteydessä yhteismarkkinoiden toimintaan; kuten tämän tuomion 200 kohdassa todetaan, tämä yhteys on toinen EY 308 artiklan soveltamisedellytys.
- 230 Jos jokainen jäsenvaltio toteuttaisi yksipuolisesti riidanalaisella asetuksella säädetyn toimen kaltaisia taloudellisia ja rahoituksellisia toimia, joissa on kyse niissä tarkoitettujen henkilöiden ja yhteisöjen kaikkien varojen ja muiden taloudellisten resurs-sien lähtökohtaisesti yleisestä jäädyttämisestä, tällaisten kansallisten toimenpiteiden nopea lisääntyminen saattaisi vaikuttaa yhteismarkkinoiden toimintaan. Erityisesti tällaisilla toimenpiteillä voi olla vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, muun muassa pääomien ja maksujen vapaan liikkumisen osalta, ja siihen, miten talou-delliset toimijat voivat käyttää sijoittautumisoikeuttaan. Lisäksi siitä voisi seurata kilpailun vääristymistä, koska jäsenvaltioiden yksipuolisesti toteuttamalla toimenpi-teillä voidaan edistää tiettyjen taloudellisten toimijoiden kilpailutilannetta tai haitata sitä ilman, että nämä edut tai haitat perustuvat taloudellisiin syihin.
- 231 Neuvoston riidanalaisen asetuksen neljännessä perustelukappaleessa esittämä toteamus, jonka mukaan yhteisön lainsäädäntöä tarvitaan ”erityisesti kilpailun vääris-tymisen välttämiseksi”, on siis tältä osin merkityksellinen.
- 232 Tässä vaiheessa on aiheellista lausua tämän tuomion 196 ja 223 kohdassa todettujen oikeudellisten virheiden vaikutuksesta valituksenalaisten tuomioiden pätevyYTEEN.
- 233 On muistutettava, että oikeuskäytännössä katsotaan, että vaikka ensimmäisen oikeus-asteen tuomioistuimen esittämät perustelut olisivatkin joiltain osin yhteisön oikeu-den vastaisia, valitus on hylättävä, jos tämän tuomion tuomiolauselman tueksi

on esitetty sellaisia muita perusteluita, että siitä ilmenevä lopputulos on kuitenkin perusteltu (asia C-167/04 P, JCB Service v. komissio, tuomio 21.9.2006, Kok. 2006, s. I-8935, 186 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

234 On kuitenkin todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Kadi antaman valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat antaman valituksenalaisen tuomion 158 kohdassa esittämä toteamus siitä, että neuvostolla oli toimivalta antaa tämä asetus yhteisesti EY 60, EY 301 ja EY 308 artiklan perusteella, on perusteltu muiden oikeudellisten seikkojen vuoksi.

235 Kuten tämän tuomion 196–204 kohdassa todetaan, EY 308 artiklan sisällyttämistä riidanalaisen asetuksen oikeusperustaan ei voida perustella sillä seikalla, että tämän toimen tavoite kuului YUTP:n alaan, mutta tämä määräys voitiin kuitenkin valita tämän asetuksen perustaksi, koska, kuten tämän tuomion 225–231 kohdasta ilmenee, on perusteltua katsoa, että kyseisen asetuksen tarkoitus oli yhteisön tavoitteen toteuttaminen, ja koska se liittyy lisäksi yhteismarkkinoiden toimintaan EY 308 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Lisäksi se, että tämä artikla lisättiin riidanalaisen asetuksen oikeusperustaan, tarjosi Euroopan parlamentille mahdollisuuden osallistua päätöksentekomenettelyyn, joka koskee kyseessä olevia toimenpiteitä, joissa on erityisesti kyse yksityishenkilöistä, vaikka kyseiselle toimielimelle ei EY 60 ja EY 301 artiklan yhteydessä osoiteta minkäänlaista tehtävää.

236 Näin ollen valitusperusteet, jotka on esitetty valituksenalaisista tuomioista niiltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti niissä, että EY 60, EY 301 ja EY 308 artikla muodostavat riidanalaisen asetuksen oikeusperustan, on hylättävä kokonaisuudessaan perusteettomina.

EY 249 artiklan rikkomista koskeva valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 237 Al Barakaat arvostelee toisessa valitusperusteessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se totesi asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 188 kohdassa, että riidanalaisella asetuksella täytetään EY 249 artiklassa asetettu yleistä sovellettavuutta koskeva vaatimus, koska se on osoitettu yleisesti ja abstraktisti henkilöille, joilla voi tosiasiallisesti olla varoja, jotka kuuluvat yhdelle tai usealle tämän asetuksen liitteessä mainitulle henkilölle.
- 238 Al Barakaat väittää, että ”on virheellistä olla katsomatta, että kyseistä toimea ei ole osoitettu henkilölle, jonka varat on jäädytetty, koska päätöksen täytäntöönpanon on perustuttava kohtuullisella tavalla lailliseen toimenpiteeseen, joka koskee sitä henkilöä, jolle varat kuuluvat”.
- 239 Lisäksi olisi ristiriitaista todeta yhtäältä asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa, että kyseessä olevat rajoittavat toimenpiteet koskevat suoraan henkilöitä tai järjestöjä, ja toisaalta saman tuomion 188 kohdassa, että nämä toimet eivät koske näitä henkilöitä tai järjestöjä, vaan ovat muille henkilöille osoitettuja täytäntöönpanotoimia.
- 240 Espanjan kuningaskunta, Yhdistynyt kuningaskunta, neuvosto ja komissio puoltavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemää arviota.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 241 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi perustellusti asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 184–188 kohdassa, että se seikka, että riidanalaisella asetuksella asetettujen rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevat henkilöt ja yhteisöt mainitaan nimeltä tämän asetuksen liitteessä I siten, että asetukset koskevat heitä suoraan ja erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, ei merkitse sitä, ettei tämä toimi ole yleisesti sovellettava EY 249 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla ja ettei sitä voida luokitella asetukseksi.
- 242 Vaikka riidanalaisella asetuksella kohdistetaankin rajoittavia toimenpiteitä henkilöihin ja yhteisöihin, joiden nimet ovat tyhjentyvässä luettelossa, josta asetuksen liite I muodostuu ja jota lisäksi muutetaan säännöllisesti poistamalla ja lisäämällä nimiä, jotta se olisi yhdenmukainen yhdistetyn luettelon kanssa, on kuitenkin todettava, että tämän asetuksen adressaatit on määritelty yleisellä ja abstraktilla tavalla.
- 243 Riidanalaiseen asetukseen sisältyy – aivan kuten päätöslauselmaan 1390 (2002), joka kyseisellä asetuksella on tarkoitus panna täytäntöön – erityisen yleisin sanamuodoin laadittu kielto asettaa varoja ja taloudellisia resursseja kyseisten henkilöiden tai yhteisöjen käyttöön (ks. vastaavasti em. asia Möllendorf ja Möllendorf-Niehuus, tuomion 50–55 kohta).
- 244 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perustellusti totesi asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 186 ja 188 kohdassa, tämä kielto koskee kaikkia niitä, joilla voi tosiasiallisesti olla kyseisiä varoja tai taloudellisia resursseja.
- 245 Kyseistä kieltoa sovelletaan näin ollen sellaisissa tilanteissa kuin se, josta oli kyse edellä mainitussa asiassa Möllendorf ja Möllendorf-Niehuus ja joka koski sitä, kiellettiinkö kyseisessä asiassa riitautetussa asetuksessa kiinteän omaisuuden

omistusoikeuden siirron lopullinen kirjaaminen kiinteistörekisteriin kauppasopimuksen tekemisen jälkeen siinä tapauksessa, että jokin ostajista on luonnollinen henkilö, joka on merkitty tämän asetuksen liitteessä I olevaan luetteloon.

- 246 Yhteisöjen tuomioistuin nimittäin totesi kyseisen tuomion 60 kohdassa, että kyseisen kirjaamisen kaltainen toimi on riidanalaisen asetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaan kielletty, koska se tarkoittaisi, että tässä luettelossa mainitulle henkilölle luovutettaisiin taloudellinen resurssi, jonka avulla hän voisi hankkia varoja, tavaroita tai palveluja.
- 247 Edellä todetun valossa Al Barakaatin valitusperuste, joka koskee EY 249 artiklan rikkomista, on myös hylättävä perusteettomana.

Tiettyjen perusoikeuksien loukkaamista koskevat valitusperusteet

Väitteet, jotka koskevat valituksenalaisten tuomioiden osaa, joka koskee sen laillisuusvalvonnan rajoja, jonka yhteisöjen tuomioistuimet kohdistavat riidanalaisen asetuksen sisäiseen laillisuuteen perusoikeuksien kannalta

- 248 Kadi väittää toisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että niiltä osin kuin asiassa Kadi annettussa valituksenalaisessa tuomiossa lausutaan yhtäältä YK:n ja tämän järjestön jäsenten välisistä suhteista ja toisaalta turvallisuusneuvoston päätöslauselmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, kyseisessä tuomiossa on kyseessä olevien kansainvälisen oikeuden periaatteiden tulkintaa koskevia

oikeudellisia virheitä, mikä Kadin mukaan johti siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki niiden kanneperusteiden arvioinnin yhteydessä, jotka koskevat kantajan tiettyjen erityisten perusoikeuksien loukkaamista, muita oikeudellisia virheitä.

249 Tässä osassa on viisi väitettä.

250 Kadin ensimmäinen väite koskee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki kyseisen tuomion 183 ja 184 kohdassa oikeudellisen virheen sekoittamalla keskenään kysymyksen, joka koskee valtioilla Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan mukaisesti olevien velvoitteiden ensisijaisuutta, josta määrätään peruskirjan 103 artiklassa, ja siihen liittyvän mutta kuitenkin erillisen kysymyksen, joka koskee tämän peruskirjan 25 artiklassa tarkoitettua turvallisuusneuvoston päätösten sitovaa vaikutusta.

251 Toisessa väitteessä Kadi arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se teki oikeudellisen virheen tehdessään asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 217–225 kohdassa alustavan toteamuksen, jonka mukaan Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla hyväksytyjen päätöslauselmien on yleis-sopimukseen perustuvien velvoitteiden tavoin automaattisesti katsottava kuuluvan YK:n jäsenten oikeusjärjestykseen ja toimivaltaan.

252 Kolmanneksi Kadi väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 212–225, 283 ja 284 kohdassa, ettei sillä ole minkäänlaista toimivaltaa, jonka avulla se voisi valvoa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla hyväksytyjen turvallisuusneuvoston päätöslauselmien laillisuutta.

253 Neljänneksi Kadi väittää, että perustelut, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti kyseisen tuomion 225–232 kohdassa ja jotka koskevat jus cogensia, ovat huomattavan epäjohdonmukaiset, koska jos on sovellettava periaatetta, jonka mukaan turvallisuusneuvoston päätöslauselempiin ei voida kohdistaa tuomioistuINVALVONTAA

eikä niitä näin ollen voida saattaa tuomioistuimen käsiteltäviksi, tätä periaatetta olisi sovellettava yleisesti ja ilman, että jus cogensiin liittyvät kysymykset muodostavat poikkeusta tästä periaatteesta.

254 Viidenneksi Kadi väittää, että se seikka, että turvallisuusneuvosto ei ole luonut sellaista itsenäistä kansainvälistä tuomioistuinta, jonka tehtävänä olisi lausua oikeuskysymysten ja tosiseikkojen osalta vaatimuksista, jotka koskevat pakotekomitean tekemiä yksittäisiä päätöksiä, ei merkitse, ettei jäsenvaltioilla olisi minkäänlaista lainmukaista toimivaltaa parantaa kohtuullisia toimenpiteitä toteuttamalla pakotteiden määräämisen taustalla olevaa tosiseikkoja koskevaa toteamusta ja niissä tarkoitettujen henkilöiden tunnistamista, tai että jäsenvaltioita olisi kielletty saattamasta voimaan asianmukaista muutoksenhakumenettelyä sen liikkumavaran perusteella, joka jäsenvaltioilla on velvollisuuksien täytäntöönpanossa.

255 Lisäksi Kadi väittää vastauskirjelmässään edellä mainitussa asiassa Bosphorus annettuun tuomioon viitaten, että yhteisön oikeudessa edellytetään, että kaikkiin yhteisön lainsäädäntötoimiin on voitava soveltaa yhteisöjen tuomioistuimen harjoittamaa tuomioistuinvalvontaa, joka koskee myös perusoikeuksien noudattamista, vaikka kyseessä oleva toimenpide perustuukin turvallisuusneuvoston päätöslauselman kaltaiseen kansainvälisen oikeuden toimeen.

256 Niin kauan kuin Yhdistyneiden Kansakuntien oikeudessa ei tarjota asianmukaista suojaa niille, jotka katsovat perusoikeuksiaan loukatun, toimia, jotka yhteisö on toteuttanut turvallisuusneuvoston päätöslauselmien täytäntöönpanoa varten, olisi voitava valvoa. Kadi kuitenkin katsoo, että pakotekomiteassa käytävän diplomaattiselle suojalle perustuvan uudelleentarkastelumenettelyn yhteydessä ei tarjota samantasoista ihmisoikeuksien suojaa kuin Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetulla, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyllä yleissopimuksella (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus), kuten Euroopan ihmisoikeustuomioistuin edellytti asiassa Hava Yolları Turizm ve Ticaret Anonim Şirketi (Bosphorus Airways) vastaan Irlanti, tuomio 30.6.2005 (Recueil des arrêts et décisions 2005-VI, 155 kohta).

- 257 Kadi katsoo, että nämä väitteet, jotka ovat toissijaiset kansainväliseen oikeuteen perustuviin väitteisiin nähden, on esitetty siinä tapauksessa, että yhteisöjen tuomioistuimien katsoisi, että turvallisuusneuvoston päätöslauselmien tunnollisen täytäntöönpanon tavoitteiden ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin tai oikeussuojan periaatteiden välillä on olemassa ristiriita.
- 258 Kyseinen väite ei ole Kadin mukaan myöskään uusi valitusperuste, vaan siinä selvennetään valituksessa esitettyä perustavanlaatuista näkemystä, jonka mukaan päättäessään toteuttaa lainsäädäntötoimen turvallisuusneuvoston päätöslauselman täytäntöönpanoa varten yhteisö on velvollinen valvomaan sen lainsäädännön laillisuuden edellytyksenä, jonka se näin aikoo saattaa voimaan, sitä, että kyseisessä lainsäädännössä noudatetaan ihmisoikeuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia.
- 259 Al Barakaat arvostelee kolmannen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Yusuf ja Al Barakaat antaman valituksenalaisen tuomion alustavia toteamuksia, jotka koskevat Yhdistyneiden Kansakuntien luoman kansainvälisen oikeusjärjestyksen ja kansallisen oikeusjärjestyksen tai yhteisön oikeusjärjestyksen sovittamista yhteen, ja sen laillisuusvalvonnan laajuutta, jota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oli harjoitettava.
- 260 Turvallisuusneuvoston päätöslauselmasta, joka sellaisenaan on sitova kansainvälisessä oikeudessa, voi aiheutua oikeusvaikutuksia oikeussubjekteille tietyssä valtiossa vain, jos se on pantu täytäntöön voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.
- 261 Al Barakaatin mukaan minkäänlaista oikeudellista perustaa ei ole väitteelle siitä, että turvallisuusneuvoston päätöslauselmien täytäntöönpanon osalta sovellettaisiin erityistä kohtelua tai poikkeusta siten, ettei yhteisön asetuksen, jossa on kyse tällaisesta täytäntöönpanosta, tarvitsisi olla asetusten antamista koskevien yhteisön sääntöjen mukainen.

- 262 Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Yhdistynyt kuningaskunta ja neuvosto sitä vastoin hyväksyvät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisissa tuomioissa suorittaman arvioinnin ja ovat samalla kannalla niiden päätelmien kanssa, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tämän arvioinnin perusteella teki ja joiden mukaan siltä osin kuin on kyse riidanalaisen asetuksen sisäisestä laillisuudesta silloin, kun sillä pannaan täytäntöön turvallisuusneuvoston Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla hyväksymiä päätöslauselmia, tähän asetukseen ei pääsääntöisesti sovelleta mitään yhteisöjen tuomioistuinten harjoittamaa valvontaa, perusoikeuksien noudattamista koskeva valvonta mukaan lukien, eikä sitä näin ollen voida saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi.
- 263 Kyseiset osapuolet kuitenkin katsovat, toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, etteivät yhteisöjen tuomioistuimet voi harjoittaa minkäänlaista turvallisuusneuvoston päätöslauselmien sisäiseen laillisuuteen kohdistuvaa valvontaa. Ne arvos-televat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta näin ollen siitä, että tämä totesi, että tällaista valvontaa on mahdollista harjoittaa jus cogensin osalta.
- 264 Nämä osapuolet toteavat, että siltä osin kuin valituksenalaisissa tuomioissa hyväksytään tältä osin poikkeus yksilöimättä kuitenkaan kyseisen poikkeuksen oikeusperustaa, nämä tuomiot ovat epäjohdonmukaiset, koska väitteillä, joissa suljetaan yleisesti pois yhteisöjen tuomioistuinten turvallisuusneuvoston päätöslauselmiin kohdistama tuomioistuinvalvonta, vastustetaan myös toimivaltaa, joka koskee tällaisen valvonnan harjoittamista ainoastaan jus cogensin osalta.
- 265 Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Yhdistynyt kuningaskunta ja komissio katsovat lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että nyt esillä olevissa asioissa kyseessä olevat perusoikeudet ovat osa jus cogensia.
- 266 Oikeusnormi voidaan luokitella jus cogensiksi vain, jos siihen ei voida soveltaa poikkeuksia. Oikeuksiin, joihin nyt esillä olevassa asiassa on vedottu – oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja omaisuudensuoja – kohdistuu kuitenkin rajoituksia ja poikkeuksia.

- 267 Yhdistynyt kuningaskunta on tehnyt tältä osin vastavalituksen ja vaatii valituksenalaisten tuomioiden niiden osien kumoamista, joissa käsitellään jus cogensia, eli asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 226–231 kohdan ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 277–281 kohdan kumoamista.
- 268 Ranskan tasavalta ja Alankomaiden kuningaskunta puolestaan kehottavat yhteisöjen tuomioistuinta korvaamaan perustelut uusilla perusteluilla ja vaativat, että Kadin ja Al Barakaatin valitusperusteet, jotka koskevat jus cogensia, hylätään, koska yhteisöjen tuomioistuimilla ei ole minkäänlaista toimivaltaa valvoa turvallisuusneuvoston päätöslauselmia myöskään jus cogensin osalta.
- 269 Komissio väittää, että on mahdollista esittää kaksi syytä sen perustelemiseksi, että sen velvollisuuden johdosta ei ryhdytty toimenpiteisiin, joka koskee kyseessä olevan kaltaisten sellaisten turvallisuusneuvoston päätöslauselmien täytäntöönpanoa, joiden suppea sanamuoto ei jätä yhteisön viranomaisille minkäänlaista tulkintaa koskevaa toimivaltaa niiden täytäntöönpanon yhteydessä, toisin sanoen yhtäältä tapauksessa, jossa kyseessä oleva päätöslauselma on jus cogensin vastainen, ja toisaalta tapauksessa, jossa tällä päätöslauselmalla ylitetään sen soveltamisala tai sillä loukataan Yhdistyneiden Kansakuntien päämääriä ja periaatteita ja ylitetään siis toimivalta.
- 270 Koska Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 24 artiklan 2 kappaleessa määrätään, että Yhdistyneiden Kansakuntien päämäärät ja periaatteet sitovat turvallisuusneuvostoa, tämän peruskirjan 1 artiklan 3 kappaleessa tarkoitettu ihmisoikeuksien kehittäminen ja edistäminen mukaan lukien, toimen, jonka turvallisuusneuvosto toteuttaa ihmisoikeuksien vastaisesti, kyseessä olevien yksityisten perusoikeudet mukaan lukien, voidaan katsoa olevan toimivallan vastaisesti toteutettu (ultra vires) eikä sitä näin ollen voida pitää yhteisöä sitovana.
- 271 Komissio kuitenkin katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi perustellusti, etteivät yhteisöjen tuomioistuimet voi lähtökohtaisesti valvoa turvallisuusneuvoston päätöslauselmien pätevyttä Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan päämäärien ja periaatteiden valossa.

- 272 Jos tällaisen valvonnan harjoittaminen olisi kuitenkin hyväksyttävä, komissio väittää, että yhteisöjen tuomioistuin voi muun kansainvälisen järjestön kuin YK:n tuomioistuimen ratkaista itse tämän kysymyksen vain siinä tapauksessa, että ihmisoikeuksien loukkaaminen on erityisen räikeää ja ilmeistä, ja viittaa tältä osin edellä mainitussa asiassa Racke annettuun tuomioon.
- 273 Asia ei kuitenkaan ole komission mukaan näin nyt esillä olevassa asiassa, koska käytettävissä on pakotekomiteassa käytävä uudelleentarkastelumenettely ja koska on oletettava, että turvallisuusneuvosto on punninnut keskenään kyseessä olevia kansainvälisen turvallisuuden tarpeita ja perusoikeuksia, joita asia koskee.
- 274 Edellä mainitussa asiassa Bosphorus annetussa tuomiossa esitetyn osalta komissio väittää, että toisin kuin kyseiseen tuomioon johtaneessa asiassa, nyt kyseessä olevan päätöslauselman lainmukaisuutta ja mahdollista pätemättömyyttä koskeva kysymys voi nousta esiin riidanalaisen asetuksen osalta, jos yhteisöjen tuomioistuin toteaisi, ettei yhteisö voi panna turvallisuusneuvoston pakottavaa päätöslauselmaa täytäntöön sen takia, että ihmisoikeuksia koskevat standardit, joita kyseinen elin soveltaa, muun muassa siltä osin kuin on kyse oikeudesta tulla kuulluksi, ovat riittämättömät.
- 275 Yhdistynyt kuningaskunta katsoo lisäksi, että Kadin väitteet, joiden mukaan yhteisön toimielinten turvallisuusneuvoston päätöslauselman täytäntöönpanoa varten toteuttaman lainsäädännön lainmukaisuuteen sovelletaan edelleen yhteisön oikeuden mukaan yhteisöjen tuomioistuimen täyttä valvontaa kyseisen lainsäädännön alkuperästä riippumatta, merkitsevät uutta valitusperustetta, koska nämä väitteet on esitetty ensimmäisen kerran valittajan vastauksessa. Näin ollen nämä väitteet on Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan hylättävä yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 42 artiklan 2 kohdan ja 118 artiklan mukaisesti.
- 276 Toissijaisesti kyseinen jäsenvaltio väittää, että Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla hyväksytyjen päätöslauselmien erityinen asema, joka on seurausta tämän peruskirjan 25, 48 ja 103 artiklasta, kun niitä luetaan yhdessä, ja joka

tunnustetaan EY 297 artiklassa, edellyttää, että toimintaan, jota jäsenvaltio harjoittaa kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, ei voida kohdistaa minkäänlaisia yhteisön oikeuteen perustuvia muutoksenhakukeinoja. Tämän jäsenvaltion mukaan tällaisten velvollisuuksien ensisijaisuus ulottuu ilmeisellä tavalla luonteeltaan perustuslaillisiin yhteisön oikeuden periaatteisiin.

277 Tämä sama jäsenvaltio väittää, että edellä mainitussa asiassa Bosphorus annetussa tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin ei katsonut olevansa toimivaltainen arvioimaan sellaisen asetuksen pätevyyttä, jolla oli tarkoitus panna täytäntöön turvallisuusneuvoston päätöslauselma, joka oli hyväksytty Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla, vaan se tyytyi vain tulkitsemaan kyseessä ollutta asetusta määrittelylähseen, oliko jäsenvaltion viranomaisten sovellettava siinä säädettyä toimenpidettä tietyssä konkreettisessa tapauksessa. Myös Ranskan tasavalta katsoo, että kyseistä tuomiota on tulkittava tällä tavoin.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

278 Aluksi on hylättävä Yhdistyneen kuningaskunnan esittämä oikeudenkäyntiväite, joka koskee Kadin vastauksessaan esittämiä perusteluita, joiden mukaan kaiken yhteisön toimielinten antaman lainsäädännön lainmukaisuuteen, turvallisuusneuvoston päätöslauselman täytäntöönpanemiseksi annettu lainsäädäntö mukaan lukien, on edelleen voitava soveltaa yhteisön oikeuden mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen täyttä valvontaa kyseisen lainsäädännön alkuperästä riippumatta.

279 Kuten Kadi katsoo, kyseessä on ylimääräinen perustelu, jolla laajennetaan valitusperustetta, joka on jo tuotu valituksessa esiin ainakin implisiittisesti ja joka liittyy läheisesti tähän valitusperusteeseen, jonka mukaan yhteisöllä oli turvallisuusneuvoston päätöslauselman täytäntöönpanon yhteydessä velvollisuus valvoa sen lainsäädännön lainmukaisuuden edellytyksenä, jonka se tässä yhteydessä aikoi saattaa voimaan, sitä, että tällä lainsäädännöllä noudatetaan ihmisoikeuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia (ks. vastaavasti asia C-430/00 P, Dürbeck v. komissio, määräys 13.11.2001, Kok. 2001, s. I-8547, 17 kohta).

- 280 On tarkasteltava väitteitä, joilla valittajat arvostelevat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että tämä totesi, että periaatteista, joilla säännellään Yhdistyneiden Kansakuntien luoman kansainvälisen oikeusjärjestyksen ja yhteisön oikeusjärjestyksen välistä suhdetta, seuraa, että koska riidanalaisella asetuksella on tarkoitus panna täytäntöön turvallisuusneuvoston Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla antama päätöslauselma, jossa ei myönnetä tältä osin minkäänlaista harkintavaltaa, kyseisen asetuksen sisäiseen laillisuuteen ei voida kohdistaa tuomioistuinvalvontaa, paitsi siinä tapauksessa, että kyse on sen yhteensopivuudesta jus cogensiin kuuluvien oikeusnormien kanssa, eikä sitä näin ollen voida muilta osin saattaa tuomioistuinten käsiteltäväksi.
- 281 Tältä osin on muistutettava, että yhteisö on oikeusyhteisö, koska sekä sen jäsenvaltiot että sen toimielimet ovat sellaisen valvonnan alaisia, jonka kohteena on niiden toteuttamien toimenpiteiden yhteensopivuus perustuslakia vastaavan asiakirjan eli EY:n perustamissopimuksen kanssa, ja EY:n perustamissopimuksessa on luotu täysin kattava oikeussuojateiden ja menettelyjen järjestelmä, jonka tarkoituksena on antaa toimielinten toimenpiteisiin kohdistuva laillisuusvalvonta yhteisöjen tuomioistuimen tehtäväksi (asia 294/83, *Les Verts v. parlamentti*, tuomio 23.4.1986, Kok. 1986, s. 1339, Kok. Ep. VIII, s. 551, 23 kohta).
- 282 On myös muistettava, että kansainvälisellä sopimuksella ei voida loukata perustamissopimuksissa määrättyä toimivaltajärjestelmää eikä näin ollen yhteisön oikeusjärjestyksen itsenäisyyttä, joiden noudattamista yhteisöjen tuomioistuin valvoo sen yksinomaisen toimivallan nojalla, joka sille myönnetään EY 220 artiklassa ja jonka yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi jo katsonut kuuluvan itse yhteisön perustaan (ks. vastaavasti lausunto 1/91, 14.12.1991, Kok. 1991, s. I-6079, 35 ja 71 kohta ja asia C-459/03, komissio v. Irlanti, tuomio 30.5.2006, Kok. 2006, s. I-4635, 123 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 283 Lisäksi perusoikeudet ovat vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan erottamaton osa yleisiä oikeusperiaatteita, joiden noudattamista yhteisöjen tuomioistuin valvoo. Yhteisöjen tuomioistuin tukeutuu tämän osalta jäsenvaltioiden yhteiseen valtiosääntöperinteeseen ja kansainvälisiin ihmisoikeuksia koskeviin asiakirjoihin, joiden syntyn jäsenvaltiot ovat vaikuttaneet tai joihin ne ovat liittyneet. Euroopan ihmisoikeussopimuksella on tässä yhteydessä erityinen merkitys (ks. mm. asia C-305/05, *Ordre des barreaux francophones et germanophones ym.*, tuomio 26.6.2007, Kok. 2007, s. I-5305, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 284 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että ihmisoikeuksien noudattaminen on yhteisön säädösten laillisuuden edellytys (em. lausunto 2/94, 34 kohta), ja että yhteisössä ei voida hyväksyä sellaisia toimia, jotka ovat ristiriidassa ihmisoikeuksien kunnioituksen kanssa (asia C-112/00, Schmidberger, tuomio 12.6.2003, Kok. 2003, s. I-5659, 73 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 285 Kaikista näistä seikoista johtuu, etteivät kansainvälisessä sopimuksessa asetetut velvollisuudet voi vaikuttaa siten, että loukattaisiin EY:n perustamissopimuksen perustuslaillisia periaatteita, joihin kuuluu periaate, jonka mukaan kaikissa yhteisön toimenpiteissä on kunnioitettava perusoikeuksia, koska tämä kunnioittaminen on yksi näiden toimenpiteiden laillisuuden edellytys, jota yhteisöjen tuomioistuimen on valvottava tällä perustamissopimuksella käyttöön otetun oikeussuojakeinojen kattavan järjestelmän avulla.
- 286 Tältä osin on korostettava, että nyt esillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiayhteydessä laillisuusvalvonta, jota yhteisöjen tuomioistuimet näin ollen harjoittavat, koskee yhteisön toimea, jolla on tarkoitus panna täytäntöön kyseessä oleva kansainvälinen sopimus, eikä viimeksi mainittua sopimusta sellaisenaan.
- 287 Siltä osin kuin erityisesti on kyse yhteisön toimenpiteestä, jolla riidanalaisen asetuksen tavoin pyritään panemaan täytäntöön Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla hyväksytty turvallisuusneuvoston päätöslauselma, yhteisöjen tuomioistuinten tehtäviin ei näin ollen kuulu EY 220 artiklassa määrätyn yksinomaisen toimivallan osalta valvoa kyseisen kansainvälisen elimen toteuttaman tällaisen päätöslauselman laillisuutta, vaikka tämä valvonta koskiskin vain kyseisen päätöslauselman yhteensopivuutta jus cogensin kanssa.
- 288 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuinten mahdollinen tuomio, jossa todettaisiin, että yhteisön toimenpide, jolla on tarkoitus panna täytäntöön tällainen päätöslauselma, on yhteisön oikeusjärjestykseen kuuluvan ylemmänasteisen oikeusnormin vastainen, ei merkitse, että tämän päätöslauselman ensisijaisuus kansainvälisessä oikeudessa asetettaisiin kyseenalaiseksi.

289 Yhteisöjen tuomioistuin onkin jo kumonnut neuvoston päätöksen, jolla hyväksytään kansainvälinen sopimus, tutkittuaan tämän päätöksen sisäisen laillisuuden kyseessä olevan sopimuksen kannalta ja todettuaan, että yhteisön oikeuden yleistä periaatetta, eli syrjintäkiellon yleistä periaatetta, oli loukattu (asia C-122/95, Saksa v. neuvosto, tuomio 10.3.1998, Kok. 1998, s. I-973).

290 Näin ollen on aiheellista tarkastella, merkitsevätkö, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ne periaatteet, joilla säännellään Yhdistyneiden Kansakuntien luoman kansainvälisen oikeusjärjestyksen ja yhteisön oikeusjärjestyksen välisiä suhteita, sitä, että riidanalaisen asetuksen sisäisen laillisuuden tuomioistuinvalvonta perusoikeuksien kannalta on pääsääntöisesti poissuljettu huolimatta siitä seikasta, että – kuten tämän tuomion 281–284 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä käy ilmi – tällainen valvonta on perustuslaillinen tae, joka kuuluu yhteisön perusteisiin.

291 Tältä osin on ensin muistutettava, että yhteisön toimivaltaa on käytettävä kansainvälistä oikeutta noudattaen (em. asia Poulsen ja Diva Navigation, tuomion 9 kohta ja em. asia Racke, tuomion 45 kohta), minkä lisäksi yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt näistä tuomioista ensiksi mainitun samassa kohdassa, että tämän toimivallan nojalla toteutettua toimea on tulkittava ja sen soveltamisala on rajattava asian kannalta merkityksellisten kansainvälisen oikeuden sääntöjen valossa.

292 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että EY 177–EY 181 artiklassa määrättyä yhteisön toimivaltaa yhteistyön ja kehityksen alalla on harjoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien ja muiden kansainvälisten järjestöjen yhteydessä tehtyjä sitoumuksia noudattaen (asia C-91/05, komissio v. neuvosto, tuomio 20.5.2008, Kok. 2008, s. I-3651, 65 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

293 Yhdistyneiden Kansakuntien yhteydessä tehtyjä sitoumuksia on noudatettava yhtä lailla kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisen alalla silloin, kun yhteisö panee EY 60 ja EY 301 artiklan perusteella toteutettavia toimenpiteitä toteuttamalla

täytäntöön turvallisuusneuvoston Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla antamia päätöslauselmia.

- 294 Viimeksi mainitun toimivallan käyttämisessä yhteisön on nimittäin kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 24 artiklan mukaisesti se, että turvallisuusneuvosto antaa tämän peruskirjan VII luvun nojalla päätöslauselmia, on sen ensisijaisen tehtävän harjoittamista, joka tälle kansainväliselle elimelle on uskottu rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi koko maailmassa; tähän tehtävään kuuluu kyseisen VII luvun yhteydessä toimivalta määrittellä, mikä on kansainväliseen rauhaan ja turvallisuuteen kohdistuva uhka, ja toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet niiden ylläpitämiseksi tai palauttamiseksi.
- 295 Seuraavaksi on todettava, että EY 60 ja EY 301 kohdassa määrättyä toimivaltaa voidaan harjoittaa vain sellaisen yhteisen kannan tai yhteisen toiminnan seurauksena, joka on annettu EY:n perustamissopimuksen niiden määräysten nojalla, jotka liittyvät YUTP:aan ja joissa määrätään yhteisön toiminnasta.
- 296 Vaikka yhteisö on tällaisen toimen antamisen johdosta velvollinen toteuttamaan EY:n perustamissopimuksen osalta kyseisen toimen edellyttämät toimenpiteet, tämä velvollisuus merkitsee, kun on kyse Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla annetun turvallisuusneuvoston päätöslauselman täytäntöönpanosta, että yhteisö ottaa näiden toimenpiteiden laatimisen yhteydessä asianmukaisella tavalla huomioon kyseessä olevan päätöslauselman edellytykset ja tavoitteet sekä Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjasta johtuvat asian kannalta merkitykselliset velvoitteet, jotka koskevat tällaista täytäntöönpanoa.
- 297 Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi jo todennut, että riidanalaisen asetuksen tulkinnassa on myös otettava huomioon päätöslauselman 1390 (2002) – joka asetuksella sen neljännen perustelukappaleen mukaan on tarkoitus panna täytäntöön – sanamuoto ja tarkoitus (ks. em. asia Möllendorf ja Möllendorf-Niehuus, tuomion 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 298 On kuitenkin todettava, ettei Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa edellytetä tietyn tavan valitsemista niiden päätöslauselmien täytäntöönpanoa varten, jotka turvallisuusneuvosto antaa peruskirjan VII luvun nojalla, koska tämä täytäntöönpano on toteutettava niiden yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, joita tältä osin sovelletaan kunkin YK:n jäsenen kansallisessa oikeusjärjestyksessä. Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa nimittäin jätetään YK:n jäsenille pääsääntöisesti valinnanvapaus niiden eri tapojen välillä, joita noudattaen tällaiset päätöslauselmat voidaan saattaa osaksi kansallista oikeusjärjestystä.
- 299 Kaikista näistä toteamuksista seuraa, että Yhdistyneiden Kansakuntien luomaan kansainväliseen oikeusjärjestykseen sovellettavat periaatteet eivät edellytä sitä, että riidanalaisen asetuksen sisäistä laillisuutta perusoikeuksien kannalta koskeva tuomioistuINVALVONTA olisi poissuljettu sen takia, että tällä toimella on tarkoitus saattaa voimaan Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla hyväksytty turvallisuusneuvoston päätöslauselma.
- 300 Sitä, ettei riidanalaisen asetuksen kaltaista yhteisön toimea voitaisi saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi, mikä seuraisi Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaan perustuvien velvoitteiden ensisijaisuudesta kansainvälisessä oikeudessa, erityisesti kun on kyse velvoitteista, jotka liittyvät tämän peruskirjan VII luvun nojalla hyväksytyjen turvallisuusneuvoston päätöslauselmien täytäntöönpanoon, ei myöskään voida millään tavoin perustella EY:n perustamissopimuksen määräyksillä.
- 301 Yhteisöjen tuomioistuin on toki jo todennut, että EY:n perustamissopimuksen 234 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 307 artikla) voidaan, jos sen soveltamisedellytykset täyttyvät, sallia poikkeuksia jopa primaariseen oikeuteen, esimerkiksi EY:n perustamissopimuksen 113 artiklaan, joka koskee yhteistä kauppapolitiikkaa (ks. vastaavasti em. asia Centro-Com, tuomion 56–61 kohta).
- 302 Pitää myös paikkansa, että EY 297 artiklassa mahdollistetaan implisiittisesti yhteismarkkinoiden toimintaan kohdistuvat rajoitukset, jotka ovat seurausta toimenpiteistä, jotka jäsenvaltio toteuttaa sellaisten kansainvälisten sitoumustensa täytäntöönpanemiseksi, jotka se on tehnyt kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi.

- 303 Näitä määräyksiä ei kuitenkaan pidä käsittää siten, että niissä sallittaisiin poikkeus vapauden, kansanvallan sekä ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien noudattamisen periaatteista, joista määrätään unionisopimuksen 6 artiklan 1 kohdassa unionin perustana.
- 304 EY 307 artiklassa ei nimittäin voida missään tapauksessa sallia, että asetettaisiin kyseenalaisiksi periaatteita, jotka kuuluvat yhteisön oikeusjärjestyksen perusteisiin, kuten perusoikeuksien suojaamisen periaate, joka kattaa yhteisöjen tuomioistuinten yhteisön toimiin kohdistaman laillisuusvalvonnan, jonka yhteydessä valvotaan, ovatko nämä toimet kyseisten perusoikeuksien mukaisia.
- 305 Sitä, ettei riidanalaista asetusta voida saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi sen tutkimiseksi, onko se perusoikeuksien mukainen, mikä perustuisi turvallisuusneuvoston sellaisten päätöslauselmien väitettyyn ehdottomaan ensisijaisuuteen, jotka tällä toimella on tarkoitus panna täytäntöön, ei myöskään voida perustella asemalla, joka Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjasta johtuvilla velvoitteilla on yhteisön oikeusjärjestyksen normihierarkiassa, jos nämä velvoitteet sijoitetaan tähän hierarkiaan.
- 306 EY 300 artiklan 7 kohdassa nimittäin määrätään, että tässä artiklassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti tehdyt sopimukset sitovat yhteisön toimielimiä ja jäsenvaltioita.
- 307 Näin ollen on todettava, että jos tämä määräys olisi sovellettavissa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaan, tämä viimeksi mainittu olisi ensisijainen yhteisön johdettuun oikeuteen nähden (ks. vastaavasti asia C-308/06, Intertanko ym., tuomio 3.6.2008, Kok. 2008, s. I-4057, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

308 Tämä ensisijaisuus yhteisön oikeudessa ei kuitenkaan koske primaarioikeutta ja erityisesti yleisiä periaatteita, joihin perusoikeudet kuuluvat.

309 Tätä tulkintaa tukee EY 300 artiklan 6 kohta, jonka mukaan kansainvälinen sopimus ei voi tulla voimaan, jos yhteisöjen tuomioistuin on antanut kielteisen lausunnon sen yhteensopivuudesta EY:n perustamissopimuksen kanssa, ellei sitä ole ennalta muutettu.

310 Yhteisöjen tuomioistuimessa on kuitenkin väitetty muun muassa istunnon aikana, että aivan kuten Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen, joka on useissa viimeaikaisissa päätöksissään todennut, ettei sillä ole toimivaltaa valvoa tiettyjen turvallisuusneuvoston Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla antamien päätöslauselmien täytäntöönpanon yhteydessä toteutettujen toimien lainmukaisuutta, myös yhteisöjen tuomioistuinten olisi pidättäydyttävä riidanalaisen asetuksen laillisuuden valvonnasta perusoikeuksien kannalta, koska tällä toimella on myös tarkoitus panna täytäntöön tällaisia päätöslausemia.

311 Tältä osin on todettava, että kuten Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on itse todennut, on olemassa perustavanlaatuisen ero niiden toimenpiteiden luonteen, joita kyseiset päätökset koskevat ja joiden osalta tämä tuomioistuin totesi, ettei sillä ole toimivaltaa valvoa niiden yhteensopivuutta Euroopan ihmisoikeussopimuksen kanssa, ja muiden sellaisten toimenpiteiden luonteen välillä, joiden osalta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen toimivalta on kiistaton (ks. asia Behrami ja Behrami v. Ranska ja Saramati v. Ranska, Saksa ja Norja, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 2.5.2007, 151 kohta, ei vielä julkaistu Recueil des arrêts et décisionsissa).

312 Vaikka Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on todennut joissakin sen käsiteltäviksi saatetuissa asioissa, ettei sillä ole henkilöllistä toimivaltaa, nämä asiat koskivat toimintaa, josta YK vastaa suoraan maailmanlaajuisesti tarkoitettuna kansainvälisenä järjestönä, jolle on asetettu kollektiivista turvallisuutta koskeva ehdoton tavoite,

ja erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun yhteydessä luodun YK:n alaisuudessa toimivan toimielimen toimintaa tai toimintaa, joka kuuluu turvallisuusneuvoston pätevästi delegoiman toimivallan käyttöön tämän saman luvun mukaisesti, eikä toimintaa, josta vastaavat kyseisessä tuomioistuimessa vastaajina olevat valtiot, koska tämä toiminta ei ole lisäksi tapahtunut näiden valtioiden alueella ja koska se ei ollut seurausta näiden valtioiden viranomaisten päätöksestä.

313 Edellä mainitussa asiassa Behrami ja Behrami vastaan Ranska ja Saramati vastaan Ranska, Saksa ja Norja annetun Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomion 151 kohdassa kyseinen tuomioistuin totesi, että asiassa, joka johti sen edellä mainitussa asiassa Bosphorus Hava Yolları Turizm ve Ticaret Anonim Şirketi vastaan Irlanti antamaan tuomioon, jossa oli kyse takavarikoinnista, jonka vastaajana olleen valtion viranomaiset suorittivat omalla alueellaan tämän valtion ministerin tekemän päätöksen seurauksena, se oli todennut olevansa muun muassa henkilöllisesti toimivaltainen vastaajana olevaan valtioon nähden, vaikka kyseessä ollut toimenpide oli annettu sellaisen yhteisön asetuksen perusteella, joka puolestaan oli annettu turvallisuusneuvoston päätöslauselman täytäntöönpanemiseksi.

314 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava, että riidanalaisen toimen ei voida katsoa olevan suoraan YK:n vastuulla oleva toimi sellaisena toimintana, joka kuuluu jonkin YK:n alaisuudessa toimivalle toimielimelle kuuluvaan toimintaan tai joka kuuluu sellaisen toimivallan harjoittamiseen alaan, jonka turvallisuusneuvosto on pätevästi delegoinut tämän saman luvun mukaisesti.

315 Lisäksi on todettava, että kysymys, joka koskee yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaa lausua riidanalaisen asetuksen pätevydestä, nousee joka tapauksessa esiin täysin erilaisessa yhteydessä.

316 Kuten tämän tuomion 281–284 kohdassa on jo todettu, sitä, että yhteisöjen tuomioistuin valvoo kaikkien yhteisön toimien pätevyttä perusoikeuksien kannalta, on pidettävä oikeusyhteisössä sellaisen perustuslaillisen takeen ilmaisuna, joka

johtuu EY:n perustamissopimuksesta itsenäisenä oikeudellisena järjestelmänä ja jota kansainvälisellä sopimuksella ei voida loukata.

- 317 Yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaa koskeva kysymys nousee nimittäin esiin yhteisön sisäisessä ja itsenäisessä oikeusjärjestyksessä, johon riidanalainen asetus kuuluu ja jonka osalta yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta valvoa yhteisöjen toimien pätevyyttä perusoikeuksien kannalta.
- 318 Lisäksi on esitetty väite, jonka mukaan, kun otetaan huomioon se, että yhteisön toimielinten on suhtauduttava kunnioittaen Yhdistyneiden Kansakuntien toimielimiin, yhteisöjen tuomioistuimen olisi luovuttava riidanalaisen asetuksen laillisuusvalvonnasta perusoikeuksien kannalta, vaikka tällainen valvonta olisi mahdollinen, koska perusoikeuksia suojataan riittäväällä tavalla Yhdistyneiden Kansakuntien käyttöön ottaman pakotejärjestelmän yhteydessä, kun otetaan huomioon erityisesti uudelleentarkastelumenettely sellaisena kuin sitä on hiljattain huomattavasti parannettu useilla turvallisuusneuvoston päätöslauseleilla.
- 319 Komissio katsoo, että yhteisöjen tuomioistuimen ei pitäisi ryhtyä minkäänlaisiin toimenpiteisiin niin kauan kuin asianomaiset henkilöt tai yhteisöt voivat hyväksyttävällä tavalla tulla kuulluiksi kyseisessä pakotejärjestelmässä sellaisen hallinnollisen valvonnan järjestelmän ansiosta, joka kuuluu Yhdistyneiden Kansakuntien oikeudelliseen järjestelmään.
- 320 Tältä osin on ensimmäiseksi huomautettava, että vaikka Yhdistyneiden Kansakuntien käyttöön ottamaan rajoittavien toimenpiteiden järjestelmään tehtiin muutoksia useiden turvallisuusneuvoston antamien päätöslauseleiden seurauksena, siltä osin kuin on kyse sekä yhdistettyyn luetteloon merkitsemisestä että siitä poistamisesta (ks. erityisesti 19.12.2006 hyväksytty päätöslauselma 1730 (2006) ja 22.12.2006 hyväksytty päätöslauselma 1735 (2006)), nämä muutokset tehtiin riidanalaisen asetuksen antamisen jälkeen, joten niitä ei pääsääntöisesti voida ottaa huomioon nyt käsiteltävänä olevien valitusten yhteydessä.

- 321 Se, että Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmässä on olemassa uudelleentarkastelumenettely pakotekomiteassa, ei – vaikka otetaan huomioon siihen vastikään tehdyt muutokset – kuitenkaan voi johtaa yleiseen tuomioistuinvallan ulkopuolelle jättämiseen yhteisön sisäisessä oikeusjärjestyksessä.
- 322 Se, ettei tietyn tyyppisiä asioita voida saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi, mikä komission mukaan on huomattava poikkeus perusoikeuksien oikeussuojan järjestelmään, josta määrätään EY:n perustamissopimuksessa, ei ole perusteltua, koska on ilmeistä, ettei tässä uudelleentarkastelumenettelyssä tarjota oikeussuojaan liittyviä takeita.
- 323 Tältä osin on todettava, että vaikka kuka tahansa henkilö tai yhteisö voi nykyään osoittaa asiansa suoraan pakotekomitealle esittämällä yhdistetystä luettelosta poistamista koskevan vaatimuksensa niin kutsutulle ”yhdyspisteelle”, on kuitenkin samalla todettava, että kyseisessä komiteassa käytävä menettely on luonteeltaan ensisijaisesti diplomaattinen ja valtioiden välinen, koska henkilöillä tai yhteisöillä, joita asia koskee, ei ole todellista mahdollisuutta puolustaa oikeuksiaan ja koska kyseinen komitea turvautuu päätöksenteossaan konsensukseen sen vuoksi, että jokaisella sen jäsenellä on veto-oikeus.
- 324 Pakotekomitean työskentelyä koskevista suuntaviivoista, sellaisena kuin niitä on edellisen kerran muutettu 12.2.2007, käy tältä osin ilmi, että henkilö, joka on itse esittänyt luettelosta poistamista koskevan pyynnön, ei millään tavoin voi itse vedota oikeuksiinsa pakotekomiteassa käytävän menettelyn aikana tai turvautua tässä samassa tarkoituksessa edustajan apuun, koska vain hänen asuinvaltionsa tai sen valtion, jonka kansalainen hän on, hallitus voi mahdollisesti esittää huomautuksia tästä pyynnöstä.
- 325 Kyseisissä suuntaviivoissa ei myöskään edellytetä pakotekomitealta, että se ilmoitaisi kyseiselle henkilölle ne syyt ja todisteet, joiden perusteella hänet merkittiin yhdistettyyn luetteloon, tai että hänelle myönnettäisiin oikeus saada tutustua edes osittain näihin tietoihin. Lopuksi on todettava, että jos pakotekomitea hylkää luettelosta poistamista koskevan pyynnön, komitealla ei tältä osin ole minkäänlaista perusteluvollisuutta.

- 326 Edellä todetusta seuraa, että yhteisöjen tuomioistuinten on niille EY:n perustamissopimuksessa myönnetyn toimivallan mukaisesti valvottava, pääsääntöisesti täysimääräisesti, kaikkien yhteisön toimien laillisuutta niiden perusoikeuksien kannalta, jotka kuuluvat yhteisön oikeuden yleisiin periaatteisiin, sellaiset yhteisön toimet mukaan lukien, joilla riidanalaisen asetuksen tavoin on tarkoitus panna täytäntöön turvallisuusneuvoston Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla antamia päätöslausemia.
- 327 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan asiassa Kadi annetun valituksenalaisen tuomion 212–231 kohdassa ja asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 263–282 kohdassa, että niistä periaatteista, joilla säännellään Yhdistyneiden Kansakuntien luoman kansainvälisen oikeusjärjestyksen ja yhteisön oikeusjärjestyksen välistä suhdetta, seuraa, että koska riidanalaisella asetuksella pyritään panemaan täytäntöön turvallisuusneuvoston Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla antama päätöslauselma, jossa ei myönnetä tältä osin minkäänlaista harkintavaltaa, kyseinen asetus ei voi olla tuomioistuinvalvonnan kohteena sen sisäisen laillisuuden osalta, paitsi niiltä osin kuin on kyse sen yhteensopivuudesta jus cogensiin kuuluvien oikeusnormien kanssa.
- 328 Valittajien valitusperusteet ovat siis tämän kohdan osalta perusteltuja, joten valituksenalaiset tuomiot on kumottava tältä osin.
- 329 Tästä seuraa, että väitteitä, jotka koskevat valituksenalaisten tuomioiden kohtaa, joka koskee riidanalaisen asetuksen valvontaa jus cogensiin kuuluvien kansainvälisen oikeuden sääntöjen kannalta, ei ole aiheellista arvioida, eikä Yhdistyneen kuningaskunnan esittämän vastavalituksen tarkastelu ole tältä osin enää tarpeen.
- 330 Lisäksi on kumottava myös valituksenalaisten tuomioiden seuraavat osat, jotka koskevat erityisiä perusoikeuksia, joihin valittajat ovat vedonneet, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tyytyi tarkastelemaan riidanalaisen asetuksen laillisuutta vain jus cogensiin kuuluvien kansainvälisen oikeuden sääntöjen kannalta,

vaikka sille kuului lähtökohtaisesti täysimääräisen tarkastelun suorittaminen niiden perusoikeuksien kannalta, jotka kuuluvat yhteisön oikeuden yleisiin periaatteisiin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostetut kanteet

- 331 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä todetaan, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätös julistetaan mitättömäksi, yhteisöjen tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen.
- 332 Nyt esillä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että valittajien esittämät riidanalaisen asetuksen kumoamista koskevat vaatimukset ovat ratkaisukelpoiset ja että ne on ratkaistava lopullisesti.
- 333 Ensiksi on tarkasteltava väitteitä, jotka Kadi ja Al Barakaat ovat esittäneet puolustautumisoikeuksien, erityisesti kuulluksi tulemista koskevan oikeuden, ja tehokasta tuomioistuinvalvontaa koskevan oikeuden loukkaamisesta, joka on seurausta varojen jäädyttämistä koskevista toimenpiteistä, joita valittajiin kohdistettiin riidanalaisessa asetuksessa.
- 334 Tältä osin on todettava, että kun otetaan huomioon ne konkreettiset olosuhteet, joissa valittajien nimet lisättiin rajoittavien toimenpiteiden kohteina olevien henkilöiden ja yhteisöjen luetteloon, joka sisältyy riidanalaisen asetuksen liitteeseen I, on todettava, että on ilmeistä, että puolustautumisoikeuksia, erityisesti oikeutta tulla kuulluksi, ja oikeutta näiden oikeuksien tehokkaaseen tuomioistuinvalvontaan, ei ole kunnioitettu.

- 335 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tehokasta oikeussuojaa koskeva periaate on jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä johtuva yhteisön oikeuden yleinen periaate, ja se on vahvistettu Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklassa; lisäksi tämä periaate on vahvistettu uudelleen Nizzassa 7.12.2000 julistetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EYVL C 364, s. 1) 47 artiklassa (ks. asia C-432/05, Unibet, tuomio 13.3.2007, Kok. 2007, s. I-2271, 37 kohta).
- 336 Kun vielä otetaan huomioon yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö muilla aloilla (ks. mm. asia 222/86, Heylens ym., tuomio 15.10.1987, Kok. 1987, s. 4097, 15 kohta ja yhdistetyt asiat C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, Dansk Rørindustri ym. v. komissio, tuomio 28.6.2005, Kok. 2005, s. I-5425, 462 ja 463 kohta), nyt esillä olevassa asiassa on pääteltävä, että sen tuomioistuinvalvonnan tehokkuus, joka on voitava kohdistaa muun muassa niiden perusteiden laillisuuteen, jotka kyseisessä asiassa on esitetty henkilön tai yhteisön nimen merkitsemiselle luetteloon, josta riidanalaisen asetuksen liite I muodostuu ja jonka seurauksena näihin adressaatteihin kohdistetaan useita rajoittavia toimenpiteitä, merkitsee, että kyseessä oleva yhteisön viranomainen on velvollinen ilmoittamaan nämä perusteet henkilölle tai yhteisölle, jota asia koskee, mahdolluuksiensa mukaan joko sinä ajankohtana, jona tästä luetteloon merkitsemisestä päätetään, tai ainakin niin pian kuin mahdollista päätöksen tekemisen jälkeen, jotta nämä adressaatit voivat käyttää kanneoikeuttaan ennen määräajan päättymistä.
- 337 Tämän kyseisten perusteluiden ilmoittamista koskevan velvollisuuden noudattaminen on nimittäin tarpeen sekä sitä varten, että rajoittavien toimenpiteiden adressaatit voivat puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisina, onko asian saattaminen yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi tarpeellista (ks. vastaavasti em. asia Heylens ym., tuomion 15 kohta), että sitä varten, että tämä viimeksi mainittu kykenee täysimääräisesti harjoittamaan kyseessä olevaan yhteisön toimeen kohdistuvaa laillisuusvalvontaa, joka sille EY:n perustamissopimuksen mukaisesti kuuluu.
- 338 Puolustautumisoikeuksien ja erityisesti kuulluksi tulemista koskevan oikeuden osalta on todettava, että kun on kyse riidanalaisella asetuksella säädettävien toimenpiteiden kaltaisista rajoittavista toimenpiteistä, yhteisön viranomaisilta ei voida edellyttää, että ne ilmoittavat kyseiset, perusteet ennen kuin henkilö tai yhteisö ensimmäisen kerran merkitään kyseiseen luetteloon.

- 339 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa Yusuf ja Al Barakaat annetun valituksenalaisen tuomion 308 kohdassa, tällainen ennalta ilmoittaminen olisi omiaan vaarantamaan tässä asetuksessa säädettyjen varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämistä koskevien toimenpiteiden tehokkuuden.
- 340 Tällä asetuksella asetetun tavoitteen saavuttamiseksi tällaisilla toimenpiteillä on niiden luonteen vuoksi oltava yllättävä vaikutus ja, kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, niitä on sovellettava välittömästi alkavin vaikutuksin (ks. vastaavasti em. asia Möllendorf ja Möllendorf-Niehuus, tuomion 63 kohta).
- 341 Syistä, jotka liittyvät myös riidanalaisen asetuksen tavoitteeseen ja siinä säädettyjen toimenpiteiden tehokkuuteen, yhteisön viranomaiset eivät myöskään olleet velvollisia kuulemaan valittajia ennen näiden nimien merkitsemistä tämän asetuksen liitteessä I olevaan luetteloon.
- 342 Lisäksi on todettava, että kun on kyse yhteisön toimesta, jolla on tarkoitus panna täytäntöön päätöslauselma, jonka turvallisuusneuvosto on antanut terrorismin vastaisen taistelun osalta, turvallisuuteen ja yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kansainvälisten suhteiden hoitamiseen liittyvät pakottavat näkökohdat voivat olla esteenä sille, että asianomaisille annettaisiin tiedoksi tietyt seikat, ja näin ollen sille, että näitä kuultaisiin näistä seikoista.
- 343 Tämä ei kuitenkaan merkitse tehokkaan oikeussuojan periaatteen noudattamisen osalta sitä, että riidanalaisella asetuksella säädettyjen toimenpiteiden kaltaisiin rajoittaviin toimenpiteisiin ei sovellettaisi minkäänlaista yhteisöjen tuomioistuinten valvontaa, kun on todettu, että toimi, jossa niistä säädetään, liittyy kansalliseen turvallisuuteen ja terrorismiin.

344 Tällaisessa tapauksessa yhteisöjen tuomioistuinten asiana on kuitenkin niiden harjoittaman tuomioistuinvalvonnan osalta sellaisten keinojen käyttö, joiden avulla voidaan sovittaa yhteen yhtäältä turvallisuutta koskevat perustellut tarpeet, jotka liittyvät niiden tietojen luonteeseen ja lähteisiin, jotka on otettu huomioon kyseessä olevan toimen toteuttamista varten, ja toisaalta tarve myöntää oikeusalamaiselle riittävää etua menettelysäännöistä (ks. vastaavasti asia *Chahal v. Yhdistynyt kuningaskunta*, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 15.11.1996, *Recueil des arrêts et décisions* 1996-V, 131 kohta).

345 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava ensinnäkin, että riidanalaisessa asetuksessa ja yhteisessä kannassa 2002/402, johon riidanalaisessa asetuksessa viitataan, ei säädetä menettelystä, jota noudattaen seikat, joilla perustellaan asianomaisten nimien sisällyttäminen kyseisen asetuksen liitteeseen I, annettaisiin tiedoksi ja jota noudattaen näitä asianomaisia voitaisiin kuulla joko tämän luetteloon lisäämisen yhteydessä tai sen jälkeen.

346 Seuraavaksi on todettava, että neuvosto ei missään vaiheessa ilmoittanut valittajille, minkä niitä vastaan esitettyjen seikkojen perusteella neuvosto alun perin lisäsi niiden nimet riidanalaisen asetuksen luetteloon I ja näin ollen sääti siinä säädetystä rajoittavista toimenpiteistä.

347 Ei nimittäin ole kiistetty sitä, ettei valittajille toimitettu tältä osin mitään tietoa asetuksessa N:o 467/2001, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2062/2001 ja asetuksella N:o 2199/2001, jossa valittajien nimet mainittiin ensimmäisen kerran sellaisten henkilöiden, yhteisöjen tai elinten luettelossa, joita varojen jäädyttämistä koskeva toimenpide koskee, riidanalaisessa asetuksessa eikä missään myöhemmässäkään vaiheessa.

348 Koska neuvosto ei ole ilmoittanut valittajille niitä vastaan esitettyjä seikkoja, joiden perusteella valittajiin kohdistettiin rajoittavia toimenpiteitä, ja koska se ei myöntänyt valittajille oikeutta saada tietoa kyseisistä seikoista kohtuullisen ajan kuluessa näiden toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen, valittajilla ei ollut mahdollisuutta tuoda

tehokkaasti esille kantaansa tältä osin. Näin ollen valittajien puolustautumisoikeuksia, erityisesti oikeutta tulla kuulluksi, ei kunnioitettu.

349 Lisäksi on todettava, että koska valittajille ei ilmoitettu niitä vastaan esitettyjä seikkoja, ja kun otetaan huomioon tämän tuomion 336 ja 337 kohdassa jo mainitut puolustautumisoikeuksien ja tehokasta tuomioistuinvalvontaa koskevan oikeuden väliset suhteet, valittajat eivät myöskään voineet puolustaa oikeuksiaan näihin seikkoihin nähden tyydyttävissä olosuhteissa yhteisöjen tuomioistuimissa, minkä vuoksi on todettava, että myös kyseistä oikeutta tehokkaaseen tuomioistuinvalvontaan loukattiin.

350 Lopuksi on todettava, että tätä oikeuksien loukkausta ei ole korjattu käsiteltävinä olevien valitusten yhteydessä. Koska yhteisöjen tuomioistuimet eivät voi neuvoston tekemän periaatepäätöksen mukaan tarkistaa yhtäkään tämänluonteista seikkaa, neuvosto ei ole esittänyt yhtään seikkaa tätä tarkistusta varten.

351 Yhteisöjen tuomioistuimen on siis todettava, ettei se kykene suorittamaan riidanalaisen asetuksen laillisuusvalvontaa niiltä osin kuin asetus koskee valittajia, joten on todettava, että tästä samasta syystä nyt esillä olevassa asiassa ei noudatettu valittajien perusoikeutta, jonka mukaan niillä on oikeus saada asiansa tehokkaasti tuomioistuimen käsiteltäväksi.

352 Näin ollen on todettava, että riidanalainen asetus, niiltä osin kuin se koskee valittajia, annettiin ilman, että tarjottiin minkäänlaisia takeita valittajia vastaan esitettyjen seikkojen ilmoittamisesta tai valittajien kuulemisesta tältä osin, joten on todettava, että tämä asetus annettiin sellaisessa menettelyssä, jonka yhteydessä puolustautumisoikeuksia ei kunnioitettu, mistä seurasi myös, että oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan loukattiin.

- 353 Kaikista edellä esitetyistä toteamuksista seuraa, että väitteet, jotka Kadi ja Al Barakaat esittivät riidanalaista asetusta koskevien kumoamisvaatimustensa tueksi ja jotka koskevat valittajien puolustautumisoikeuksien, erityisesti kuulluksi tulemista koskevan oikeuden, ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista, ovat perusteltuja.
- 354 Seuraavaksi on tarkasteltava Kadin esittämää valitusperustetta, joka koskee sitä, että varojen jäädyttämistä koskevilla toimenpiteillä, joita häneen kohdistettiin riidanalaisella asetuksella, loukattiin hänen omistusoikeuttaan.
- 355 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan omistusoikeus on yksi yhteisön oikeuden yleisistä periaatteista. Tätä periaatetta ei kuitenkaan pidetä ehdottomana oikeutena, vaan se on otettava huomioon suhteessa sen tehtävään yhteiskunnassa. Tästä syystä omistusoikeutta voidaan rajoittaa, kunhan rajoitukset tosiasiaassa palvelevat yleisen edun mukaisia yhteisön tavoitteita eikä niillä puututa perusoikeuksiin tavoitellun päämäärän kannalta suhteettomasti ja tavalla, jota ei voida hyväksyä ja jolla loukattaisiin näin suojattujen oikeuksien keskeistä sisältöä (ks. mm. em. asia Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia ja ERSA, tuomion 119 kohta oikeuskäytäntöviittauksiin; ks. vastaavasti rajoittavien toimenpiteiden järjestelmän yhteydessä myös em. asia Bosphorus, tuomion 21 kohta).
- 356 Omistusoikeutta koskevan perusoikeuden, joka on yhteisön oikeuden yleinen periaate, laajuuden määrittelemistä varten on otettava huomioon muun muassa Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artikla, jossa tästä oikeudesta määrätään.
- 357 On näin ollen aiheellista tarkastella, loukataanko riidanalaisessa asetuksessa säädettyllä jäädyttämistoimenpiteellä sellaisten henkilöiden, jotka Kadin tavoin mainitaan kyseisen asetuksen liitteessä I olevassa luettelossa, omistusoikeutta koskevan perusoikeuden keskeistä sisältöä suhteettomasti ja tavalla, jota ei voida hyväksyä.

- 358 Tämä jäädyttämistoimenpide on turvaamistoimi, jonka tarkoituksena ei ole, että kyseisiltä henkilöiltä vietäisiin heidän omaisuuttaan. Se merkitsee kuitenkin kiistatta Kadin omistusoikeuden käyttöä koskevaa rajoitusta, jonka on lisäksi todettava olevan huomattava, kun otetaan huomioon kyseisen varojen jäädyttämistä koskevan toimenpiteen yleinen ulottuvuus ja se seikka, että sitä sovellettiin Kadiin 20.10.2001 alkaen.
- 359 Näin ollen on aiheellista selvittää, voidaanko tätä Kadin omistusoikeuden käyttöön kohdistuvaa rajoitusta perustella.
- 360 Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä todetaan tältä osin, että käytettyjen keinojen ja asetetun tavoitteen on oltava kohtuullisella tavalla toisiinsa suhteutettuja. On siis tutkittava, säilyikö yleistä etua koskevien vaatimusten ja asianomaisten henkilön tai asianomaisten henkilöiden edun välinen tasapaino. Tältä osin lainsäätäjälle on myönnettävä laaja harkintavalta sekä täytäntöönpanoa koskevan toteuttamistavan valinnassa että sen toteutamisessa, voitiinko sen seurauksia perustella yleisen edun mukaisesti kyseessä olevan lainsäädännön tavoitteen saavuttamisen tarpeella (ks. vastaavasti mm. asia J. A. PYE (Oxford) Ltd. ja J. A. PYE (Oxford) Land Ltd. v. Yhdistynyt kuningaskunta, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 30.8.2007, 55 ja 75 kohta, ei vielä julkaistu Recueil des arrêts et décisionsissa).
- 361 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut toisen sellaisen järjestelmän yhteydessä, joka koskee luonteeltaan taloudellisia rajoittavia yhteisön toimenpiteitä, joilla myös pantiin täytäntöön turvallisuusneuvoston Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla antamia päätöslausemia, riidanalaisen asetuksen kaltaisen yhteisön toimen tavoitteiden merkitys on omiaan oikeuttamaan jopa tietyille toimijoille aiheutuvat merkittävät kielteiset seuraukset, ne toimijat mukaan lukien, jotka eivät ole millään tavalla vastuussa siitä tilanteesta, jonka vuoksi kyseessä olevat toimenpiteet toteutettiin, mutta joihin kohdistuu vaikutuksia, muun muassa näiden toimijoiden omistusoikeuksien osalta (ks. vastaavasti em. asia Bosphorus, tuomion 22 ja 23 kohta).

- 362 Nyt esillä olevassa asiassa riidanalaisessa asetuksessa säädetyillä rajoittavilla toimenpiteillä edistetään sellaisten rajoittavien toimenpiteiden täytäntöönpanoa yhteisössä, joista turvallisuusneuvosto päätti Osama bin Ladenia, al-Qaida-järjestöä ja Talebanin jäseniä sekä niitä lähellä olevia henkilöitä, ryhmiä, yrityksiä ja yhteisöjä vastaan.
- 363 Ottaen huomioon sen yleisen edun mukaisen päämäärän perustavanlaatuinen merkitys kansainväliselle yhteisölle, joka on taistelu kaikkia keinoja käyttäen, Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan mukaisesti, kansainväliseen rauhaan ja turvallisuuteen kohdistuvia, terroriteoista aiheutuvia uhkia vastaan, sellaisten henkilöiden varojen, rahallisten saatavien ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttäminen, jotka turvallisuusneuvosto tai pakotekomitea on tunnistanut Osama bin Ladenia, al-Qaida-järjestöä ja Talebanin jäseniä sekä niitä lähellä oleviksi henkilöiksi, ryhmiksi, yrityksiksi ja yhteisöiksi, ei sellaisenaan ole epäasianmukainen tai suhteeton (ks. vastaavasti em. asia Bosphorus, tuomion 26 kohta ja em. asia Bosphorus Hava Yolları Turizm ve Ticaret Anonim Şirketi v. Irlanti, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomion 167 kohta).
- 364 Tältä osin on myös otettava huomioon se seikka, että riidanalaisessa asetuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 561/2003, joka on annettu päätöslauselman 1452 (2002) hyväksymisen jälkeen, säädetään muiden poikkeusten ja vapautusten ohella siitä, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat asianomaisen henkilön pyynnöstä ja jollei pakotekomitea sitä nimenomaisesti vastusta, ettei jäädyttäminen koske sellaisia varoja, jotka ovat tarpeen sellaisten perusluonteisten menojen kattamiseksi, jotka aiheutuvat muun muassa elintarvikkeiden hankinnasta, vuokrasta, sairaanhoidosta, veroista ja julkisten palvelujen käytöstä. Lisäksi varat, jotka ovat tarpeen ”poikkeuksellisia menoja” varten, voidaan vapauttaa pakotekomitean nimenomaisella luvalla.
- 365 Lisäksi on todettava, että turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa, jotka riidanalaisella asetuksella on tarkoitus panna täytäntöön, määrätään päätöslauselmissa määrättyjen toimenpiteiden yleisen järjestelmän tarkistamisesta tietyin väliajoin ja menettelystä, jonka avulla asianomaiset henkilöt voivat koska tahansa saattaa asiansa pakotekomiteaan uudelleenkäsittelemiseksi varten sellaisen vaatimuksen avulla, joka on vastedes mahdollista esittää kyseiselle komitealle suoraan niin kutsutun ”yhdyspisteen” välityksellä.

- 366 On todettava, että riidanalaisella asetuksella säädetty rajoittavat toimenpiteet ovat omistusoikeuteen kohdistuvia rajoituksia, jotka pääsääntöisesti voivat olla perusteltuja.
- 367 Lisäksi on tarkasteltava, kunnioitettiin Kadin omistusoikeutta nyt esillä olevan asian olosuhteissa, kun tätä asetusta sovellettiin häneen.
- 368 Tältä osin on muistettava, että sovellettavilla menettelyillä on myös tarjottava henkilölle, jota asia koskee, asianmukainen mahdollisuus esittää asiansa toimivaltaisille viranomaisille. Jotta varmistetaan, että tätä edellytystä, joka on erottamaton osa Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklaa, on noudatettu, on sovellettavia menettelyitä tarkasteltava yleiseltä kannalta (ks. vastaavasti mm. asia Jokela v. Suomi, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 21.5.2002, Recueil des arrêts et décisions 2002-IV, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja 55 kohta).
- 369 Riidanalainen asetus kuitenkin annettiin, niiltä osin kuin se koskee Kadia, tarjoamatta tälle viimeksi mainitulle mitään takeita siitä, että hän olisi voinut esittää asiansa toimivaltaisille viranomaisille, tilanteessa, jossa on katsottava, että hänen omistusoikeuksiaan rajoitettiin huomattavalla tavalla, kun otetaan huomioon häneen kohdistettujen rajoittavien toimenpiteiden yleinen ulottuvuus ja tosiasiallinen kesto.
- 370 Näin ollen on todettava, että nyt esillä olevan asian olosuhteissa Kadin omistusoikeutta rajoitettiin perusteettomasti, koska riidanalaisessa asetuksessa säädettiin häntä koskevista rajoittavista toimenpiteistä merkitsemällä hänet riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevaan luetteloon.
- 371 Näin ollen Kadin esittämä valitusperuste, joka koskee omistusoikeuden kunnioittamista koskevan perusoikeuden loukkaamista, on perusteltu.

372 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että riidanalainen asetus on kumottava niiltä osin kuin se koskee valittajia.

373 Siitä, että riidanalainen asetus kumottaisiin tältä osin välittömin vaikutuksin, voi kuitenkin aiheutua vakavaa ja peruuttamatonta vahinkoa tällä asetuksella säädettyjen sellaisten rajoittavien toimenpiteiden tehokkuuden kannalta, jotka yhteisön on pantava täytäntöön, koska ennen kuin tämä asetus mahdollisesti korvataan uudella asetuksella, Kadi ja Al Barakaat voisivat ryhtyä toimenpiteisiin välttääkseen sen, että varojen jäädyttämistä koskevia toimenpiteitä voidaan jatkossa soveltaa niihin.

374 Lisäksi on todettava, että siltä osin kuin tästä tuomiosta seuraa, että riidanalainen asetus on kumottava valittajia koskevilta osin sillä perusteella, että tällä asetuksella käyttöön otettujen rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisessa noudatetun menettelyn yhteydessä on loukattu sovellettavia periaatteita, ei voida sulkea pois sitä, että tällaisten toimenpiteiden kohdistaminen valittajiin saattoi kuitenkin asiasisällön osalta olla perusteltua.

375 Näiden seikkojen valossa riidanalaisen asetuksen vaikutukset on aiheellista pitää EY 231 artiklan nojalla ennallaan niiltä osin kuin kyseisessä asetuksessa valittajien nimet merkitään asetuksen liitteessä I olevaan luetteloon, sellaisen lyhyen jakson ajan, jonka kesto vahvistetaan niin, että neuvosto voi korjata todetut loukkaukset, mutta jolla otetaan myös asianmukaisella tavalla huomioon kyseessä olevien rajoittavien toimenpiteiden huomattava vaikutus valittajien oikeuksiin ja vapauksiin.

376 Näissä olosuhteissa EY 231 artiklaa sovelletaan asianmukaisella tavalla, kun riidanalaisen asetuksen vaikutukset pidetään valittajien osalta ennallaan sellaisen jakson ajan, jonka kesto ei ylitä kolmea kuukautta tämän tuomion julistamispäivästä alkaen.

Oikeudenkäyntikulut

- 377 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan silloin, kun valitus on perusteltu ja yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan sen 118 artiklan nojalla valituksen käsitelyyn, asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Kyseisen 69 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 378 Koska Kadin ja Al Barakaatin valitukset hyväksytään ja koska riidanalainen asetus kumotaan niiltä osin kuin se koskee näitä viimeksi mainittuja, neuvosto ja komissio on kumpikin veloitettava korvaamaan puolet Kadin ja Al Barakaatin sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että nyt esillä olevien valitusten yhteydessä kertyneistä oikeudenkäyntikuluista niiden vaatimusten mukaisesti.
- 379 Yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä ensimmäisessä oikeusasteessa käydyn menettelyn että valitusten osalta.
- 380 Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat omista valituksiin liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-315/01, Kadi vastaan neuvosto ja komissio, ja asiassa T-306/01, Yusuf ja Al Barakaat International Foundation vastaan neuvosto ja komissio, 21.9.2005 antamat tuomiot kumotaan.**

- 2) Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkosta ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lento-kiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27.5.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 881/2002 kumotaan Kadin ja Al Barakaat International Foundationin osalta.

- 3) Asetuksen N:o 881/2002 vaikutukset pysyvät Kadin ja Al Barakaat International Foundationin osalta ennallaan sellaisen jaksos ajan, jonka kesto ei voi olla enempää kuin kolme kuukautta tämän tuomion julistamispäivästä alkaen.

- 4) Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan, minkä lisäksi kumpikin velvoitetaan korvaamaan puolet niistä kuluista, joita Kadille ja Al Barakaat International Foundationille on aiheutunut ensimmäisessä oikeusasteessa ja nyt esillä olevien valitusten yhteydessä.

- 5) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että nyt esillä olevien valitusten yhteydessä.

- 6) Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset